

ROMANIAN
ROMÂNĂ
روماني

هذه هي الحقيقة

عبد الله محمد الرحيلي

ترجمة

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& مريم وانا

مراجعة

جبريلا غرابلي لله عليا يعقوب

© المكتبة التعاوني للدعوة والإرشاد و توعية الجاليات بالربوة، ١٤٣٩هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

الرحيلي، عبدالله محمد

هذه هي الحقيقة - روماني. / عبدالله محمد الرحيلي. - الرياض، ١٤٣٩هـ

٧٤ ص، ١٦ سم x ٢١ سم

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٩١٠٠٥-٩-١

١- الإسلام أ. العنوان

ديوي ٢١٠.٢ ١٤٣٩/١٤٦

رقم الابداع: ١٤٣٩/١٤٦

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٩١٠٠٥-٩-١

This book is the property of the Osoul Center. Permission is granted for it to be stored, transmitted, and published in any print, electronic, or other format - as long as the Osoul Center is clearly mentioned on all editions, no changes are made without the express permission of the Osoul Center, and a high level of quality is maintained.

+966 504 442 532

+966 11 445 4900

+966 11 497 0126

P.O.BOX 29465 Riyadh 11457

osoul@rabwah.com

www.osoulcenter.com

În Numele lui Allah, Ar-Rahman (Cel Milostiv),
Ar-Rahîm (Cel Îndurător)

PREFAȚA

primei ediții

Conținutul acestei cărți a fost prezentat inițial sub forma unei casete video, în care au fost prezentate mai multe întâlniri și dialoguri cu oameni de știință de renume din diferite domenii. Acestea au fost realizate atât pentru a menționa faptele științifice din unele versete coranice, cât și pentru a evidenția faptul că religia Islamică încurajează știința și dobândirea cunoașterii, nefiind nicio contradicție între revelația coranică și dovezile științifice.

Oamenii de știință care au participat la aceste dialoguri erau cu toții nemusulmani, iar cei mai mulți dintre ei au explicat unele fenomene științifice pe care le-au descoperit recent, după mulți ani de studii și cercetare. Atunci când li s-a spus că ceea ce ei tocmai au descoperit a fost deja menționat, în mod direct sau indirect în Coranul cel Nobil, cu mai bine de 1400 de ani în urmă, au fost foarte uimiți. Comentariile lor au fost variate, însă cei mai mulți dintre ei au declarat că sursa Coranului nu putea fi nicidecum un om sau un lucru obișnuit. Într-adevăr, unii dintre ei s-au convins și au afirmat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este un Mesager al lui Allah, alții chiar au îmbrățișat Islamul, făcând mărturisirea de credință, cunoscută sub numele de Shahada (prin rostirea acesteia devenind musulmani).

Atunci când oamenii de știință au lăudat aceste fenomene, au prezentat, de fapt, în fața studenților și a oamenilor simpli o dovadă a veridicității Islamului. Astfel, ei deschid ușile închise și pavează calea spre adevărata credință în Allah, Stăpânul Universului. Care este atunci scuza celor care se îndepărtează de credință după mărturisirile acestor oameni de știință? Mai mult decât atât, Allah spune în Coranul cel Glorios:

„Spune: «Ce ziceți voi dacă [se adevărește că el²] este de la Allah³ și voi îl tăgăduiți,

² Coranul

³ Revelat de Allah

în vreme ce un martor dintre fiii lui Israel⁴ face mărturie că este deopotrivă cu ea [cu Tora] și el crede⁵, în vreme ce voi vă arătați îngâmfați?⁶ Allah nu călăuzește neamul de nelegiuiți!»⁷

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 46:10]

„De voiește Allah să călăuzească pe cineva, atunci îi deschide pieptul pentru Islam⁷, iar dacă voiește să ducă pe cineva la rătăcire, atunci îi face pieptul îngust și închis, ca și cum s-ar căzni să se urce în cer.⁸ Astfel trimite Allah osânda asupra acelor care nu cred.”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:125]

Dialogul original cu acești oameni de știință a fost înregistrat pe o casetă video intitulată „Acesta este Adevărul”. Pentru a face acest schimb de idei disponibil pentru cât mai mulți oameni, ne-am decis să publicăm această carte, care conține mărturiile oamenilor de știință care au participat la discuție, exact așa cum apare și în caseta video, fără nicio modificare (vă rugăm să citiți prefața celei de a doua ediții pentru un rezumat al modificărilor).

Sperăm ca această carte să fie în beneficiul cititorilor și fie ca Allah să îi ajute să înțeleagă Mesajul Islamului, conducându-i spre Calea cea Dreaptă!

Abd Allah M. Al-Rehaili,
Ramadan 1415 (februarie, 1995)

4 Acesta este Abd Allah ibn Sallam, un iudeu care s-a convertit la Islam

5 În Coran

6 Refuzând să credeți în el

7 A deschide pieptul: a-i deschide inima, a-l face să înțeleagă Islamul

8 Urcarea la cer este o pildă pentru lucrul care cere eforturi foarte mari și nu va putea fi realizat niciodată. Descrierea stării de dispnee (năduf), care se produce când omul se înalță la altitudini mari, din pricina lipsei de oxigen și a presiunii atmosferice, este un mare semn pentru noi

PREFAȚA CELEI de a doua ediții

Vă mulțumim pentru interesul pe care l-ați arătat acestei publicații și ne rugăm să găsiți conținutul ei la fel de fascinant ca cel al primei ediții a cărții lui Abd Allah M. Al-Rehaili.

Scopul nostru pentru republicarea acestei cărți este același care a fost și pentru publicarea celei originale, și anume: de a expune lumii uimitoarea Carte numită Coran și, prin aceasta, a Islamului. Au fost publicate multe materiale care dezinformează cu privire la poziția musulmanilor și a Islamului față de știință și, din acest motiv, vedem publicarea acestei cărți încă un pas înainte pentru realizarea de analize surprinzătoare pentru cei care sunt obiectivi și au mintea deschisă în privința minunilor din Coran. De asemenea, sperăm să inspirăm oamenii de știință din comunitatea musulmană să întinerească spiritul de reflecție asupra minunilor făcute de Creator și apoi să răspândească cunoașterea printre tinerii musulmani care aspiră să intre în domeniul științei. În opinia laică a Occidentului, pentru mult timp, s-a crezut că abordarea științei din punct de vedere religios nu este posibilă și mulți dintre oamenii (dacă nu majoritatea) care au vrut să înțeleagă știința sau lucruri legate de știință, în mod automat se așteptau la existența unor conflicte între dovezile științifice și doctrina religioasă.

Trebuie clarificat faptul că Islamul nu este bazat pe dovezile științei, care coincid cu ceea ce este în Coran sau în hadith-urile autentice ale Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Dacă descoperirile științifice coincid cu ceea ce a fost deja dezvăluit sau menționat în Coran, atunci acest lucru este văzut ca o confirmare a ceea ce a fost susținut înainte ca fiind adevăr și poate fi, de asemenea, o clarificare a acelor lucruri care se aflau dincolo de scopul cunoașterii umane din acel timp.

Pot apărea situații în care punctele de vedere susținute de cercurile oamenilor de știință să intre în conflict cu versetele din Coran și cu hadith-urile autentice.

Într-un astfel de caz, musulmanii au obligația să accepte ceea ce este evident din textul religios și trebuie să cerceteze cu atenție ceea ce este susținut din punct de vedere științific. Aceasta este regula generală pentru a înțelege textele autentice din Coran și hadith-uri.

În cazul în care se dovedește faptul că un anumit lucru este absolut adevărat și incontestabil din punct de vedere științific, atunci Islamul nu trebuie revizuit și nici musulmanii nu trebuie să revizuiască textele autentice (așa cum s-a întâmplat în alte tradiții religioase), în mod special cele din Coran și din hadith-uri. Mai degrabă, musulmanul este cel care își poate revizui modul în care a înțeles aceste texte. Este un miracol permanent faptul că până acum nu s-a găsit nicio contradicție în dovezile incontestabile scrise în Coran și cele aduse de știință. Toate aserțiunile contrare au fost respinse, considerate ca fiind inexacte și, în multe cazuri, ele derivau din cunoașterea defectuoasă pe care învățații o aveau la acea vreme. Într-adevăr, ceea ce a fost dovedit ca fiind adevărat este faptul că știința a descoperit abia recent ceea ce a fost revelat în Coran cu mult timp în urmă!

Interpretarea Coranului nu este bazată pe metode științifice, ci numai pe ceea ce însuși Coranul relatează în versetele în cauză, pe ceea ce este relatat autentic, pe ceea ce știm sigur că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus despre ele, pe ceea ce companionii au înțeles despre ele, pe limba arabă și, în cazul în care nu au fost aduse direct din aceste surse, învățații pot aplica alte metode pentru a deduce înțelesul lor corect. Aceasta este etapa în care știința materială poate fi folosită pentru a ajuta la clarificarea sau explicarea înțelesului.

Punctele de vedere sunt mult mai diferite decât faptele sau teoriile, și o persoană nu trebuie să confunde aceste două lucruri. Acest fapt s-a întâmplat în trecut, atunci când oamenii de știință prezentau o ipoteză, un punct de vedere sau o teorie doar pentru a revizui mai târziu ceea ce afirmaseră anterior, ca urmare a tehnologiei avansate sau a noilor descoperiri. Cazul de față este dezvoltarea embriologiei umane. Atunci când oamenii de știință europeni nu aveau nicio dovadă cu privire la modul exact în care apare reproducerea, aveau tendința de a insista pe teoriile lor din acele timpuri. Totuși, învățații musulmani au descoperit faptul că declarațiile oamenilor de știință europeni contrazic sursele autentice

ale Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și au respins afirmațiile „științifice” ale europenilor, care, mai târziu, au fost obligați să le retragă. De asemenea, a devenit evident faptul că punctul de vedere islamic asupra acestora a fost într-adevăr corect în tot acest timp!

Mai mult decât atât, trebuie subliniat faptul că sfera nevăzutului, care este „supra” sau „super” naturală, este ceva în afara domeniului de aplicare a științei și, prin urmare, nu poate fi măsurată sau capturată cu niciun instrument. Islamul, ca și alte religii majore, insistă asupra credinței în Creatorul Divin, Îngeri, revelație, miracole, Viața de Apoi și alte lucruri care sunt incontestabile, aflate dincolo de descoperirile științifice. Cu toate acestea, se nasc următoarele întrebări:

❁ Dacă Nobilul Coran este atât de exact în privința lucrurilor științifice pe care le putem măsura acum, și aceasta înainte ca abilitatea omului să o poată face, nu este un motiv serios ca această Carte să provină de la o sursă care procesează știința cu mult peste puterea noastră?

❁ Nu este un motiv serios că o asemenea sursă poate apoi să se refere la lucrurile nevăzute, la sufletul omului și la Viața de Apoi pe care nicio ființă umană nu o poate confirma sau nega, din punct de vedere științific?

Atunci trebuie să se ia serios în considerare mărețul Mesaj adus de către Coran și Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu privire la condiția umană și la ceea ce omenirea trebuie să se aștepte. Ne rugăm ca acest efort să ofere cel puțin „hrană pentru gândire” pentru cei care au timp să o citească.

Cea de a doua ediție diferă oarecum în format față de prima ediție, pentru a permite un mai mare flux textual și pentru a mări abilitatea de citire. Au fost făcute referiri la actualul orator acolo unde a fost necesar.⁹

De asemenea, sunt adresate mulțumiri fraților Abd Al-Qādir, Abd Al-Khāliq, Ahmed Valmoria și Walid Timbang, pentru neprețuitele editări, sugestii și corectări ale textului.

Comitetul cărții,
Al-Haramain Islamic Foundation
(Septembrie 1999)

⁹ Aproape fiecare întrebare adresată direct unui om de știință (din această carte) este realizată de Sheikhu Abd Al-Majid Az-Zindani

PREFAȚA CELEI

de a treia ediții

Suntem bucuroși să publicăm cea de a treia ediție a cărții „Acesta este Adevărul”. În scurt timp, aceasta a devenit cea mai cerută carte, populară atât printre musulmani, cât și printre nemusulmani.

Apreciem comentariile și cuvintele de încurajare ale cititorilor și ne rugăm ca toate greșelile să fi fost corectate în această ediție revizuită.

Al-Haramain Islamic Foundation 1999

INTRODUCERE

Comisia permanentă pentru cercetarea științifică a Coranului și Sunnei

Acesta este adevărul și acesta se află în cunoașterea omului asupra realității despre el însuși. Înarmat cu acest fapt și având avantajul unui asemenea privilegiu, adevărul îi dă omului dreptul să cunoască realitățile despre lumea din jurul său și apoi să cunoască propriul loc în existență, scopul relațiilor lui, drepturile și obligațiile conținute de acestea.

Însă, adevărul trebuie să aibă exponenți care să ghideze oamenii spre calea sa și să le explice realitatea sa. Acesta este mesajul esențial al notificărilor cu privire la învățare și instruire, un Mesaj pe care Allah l-a trimis cui a dorit dintre robii Săi aleși, așa cum sunt nobilii Săi Mesageri și minunații robi cu care El a împărțit Știința.

Din Știința Sa, El le-a trimis o revelație lor, pentru ca aceștia să poată fi ghidați spre adevăr și ca acesta să le fie cunoscut. Apoi, ca un gest de milă și călăuzire adresat oamenilor din toate timpurile și toate locurile, acești nobili Mesageri și robi credincioși au fost trimiși pentru ceilalți robi ai Săi. Allah spune în Coranul cel Glorios:

„ fiecare neam are un călăuzitor¹⁰.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 13:7]

10 Un profet care cheamă la Adevăr

Având în vedere că această activitate de bun augur de căutare a adevărului merge mult înapoi, până în Antichitate și este atât de înrădăcinată ca și istoria însăși, ea va rămâne la fel de esențială ca și viața, până când Allah va moșteni Pământul și tot ceea ce se află în el. Allah a arătat adevărul pentru fiecare credincios care a dorit să îl recunoască. Învățații au fost făcuți succesorii Profetilor în aceeași măsură ca și aducerea Mesajului și călăuzirea oamenilor, pentru ca lumina și succesul să poată predomina în întreaga lume.

Prin urmare, ultimul dintre Mesaje, și anume Coranul cel Nobil, a fost trimis pentru a călăuzi omenirea pe calea cunoașterii și a adevărului în sine. Însă, în timp ce face acest lucru, el arată aprecierea față de capacitățile intelectului chiar dacă intră în domeniul de aplicare al cunoașterii ca un affluent al intelectului. A promovat, de asemenea, cauza științei și roadele sale cu scopul de a încuraja omul să exercite toate eforturile posibile în contemplarea recitării versetelor revelației, precum și interpretările date acestor versete de către hadith-urilor profetice în acest fel, identificând atât semnele lumii vizibile, cât și secretele și orizonturile sufletului.

Allah a asigurat omul că, dacă în procesul său de cunoaștere, este sincer în intenția sa, se străduiește în supunerea față de Allah și își face datoria față de El, atunci Allah Al-’Alaa (Preaînaltul), îl va sprijini cu Spiritul Său, deschizându-i drumul și călăuzindu-l pe Calea cea Dreaptă.

Mai mult decât atât, El le oferă o promisiune indestructibilă în așa fel încât, de fiecare dată când lucrurile merg rău pentru cercetători și când ei întâlnesc anumite obstacole și impedimente, El, Allah Al-’Alaa (Preaînaltul) îi ajută și le oferă dezvoltarea unor lucruri mai ușoare pentru ei. În acest fel, ei vor ști că prin Călăuzirea și Grația Sa, El îi va ajuta să identifice acele lucruri, drept recompensă pentru determinarea și sincerele lor eforturi, pentru că Allah este Atoateștiutor:

„Și spune: «Slavă lui Allah!¹¹ El vă va arăta semnele Sale, iar voi le veți cunoaște!» Iar Domnul tău nu este fără băgare de seamă față de ceea ce săvârșiți voi.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 27:93]

Astfel, nimeni nu are nicio scuză, iar Dreptatea lui Allah va fi stabilită

11 Pentru că ne-a călăuzit pe noi către această religie și ne-a arătat nouă Calea cea Dreaptă

împotriva creației Sale prin conștiința și receptivitatea creației Lui care tânjește după adevăr, iar despre cei care sunt fie neatenți, fie prefăcuți în aflarea adevărului, Allah spune:

„Însă aceia care se ceartă în privința lui Allah, după ce s-a răspuns [chemării Sale]¹², cearta lor este în van la Domnul lor¹³ și asupra lor se abate mânia și chinul aspru¹⁴.” [Coran, 42:16]

CAPITOLUL I

Despre ce vorbește Coranul și cine este Mohammed?

Coranul, ultimul Cuvânt revelat de Allah este prima sursă a credinței și a practicii fiecărui musulman. El face referire la toate subiectele care privesc ființele umane: înțelepciune, doctrină, cult, tranzacții, drept, etc., dar tema de bază este relația dintre Allah și Creația Sa. În același timp, oferă îndrumare și învățături detaliate pentru o societate dreaptă, un comportament corespunzător și un sistem economic echitabil.

Rețineți faptul că acesta i-a fost revelat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în limba arabă și, prin urmare, orice traducere a Coranului, chiar în engleză sau oricare altă limbă, nu mai poate fi numită Coran și nici o versiune a Coranului. Este mai degrabă o traducere a sensurilor Coranului. Coranul există numai în limba arabă, limba în care a fost revelat.

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a născut în Mecca situată în Peninsula Arabică, în anul 570 D.H. Pentru că tatăl său a murit înainte de nașterea sa, iar mama la scurt timp după aceea, el a fost crescut de unchiul său, care făcea parte din respectabilul trib Quraish. A crescut analfabet,

12 Oamenii au răspuns și s-au supus religiei lui Allah

13 După Judecata Lui

14 Pedepsa Infernului

neputând să scrie sau să citească și așa a rămas până la moartea sa. În tinerețe, era cunoscut ca fiind sincer, demn de încredere, generos și cinstit. Era atât de onest încât oamenii l-au numit Al-Amin (cel demn de încredere).

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era o fire contemplativă și detesta decadența și idolatria societății sale. La vârsta de 40 de ani, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a primit prima sa revelație de la Allah prin Îngerul Jibril (Gavriil). Revelația a continuat timp de 23 de ani, iar toate aceste revelații la un loc sunt cunoscute sub numele de Coran.

Hadith-urile, ceea ce a spus, a făcut sau a împlinit Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la un moment dat, sunt, de asemenea, considerate a fi un al doilea tip de revelație și, de asemenea, exprimarea Voinței lui Allah. De îndată ce a început să recite Coranul și să predice Adevărul pe care Allah i l-a revelat, el și puținii săi companioni care îl urmau au fost persecutați de către necredincioși. Persecuția s-a accentuat atât de mult încât în anul 622 D.H., Allah le-a poruncit să emigreze. Această emigrare de la Mecca la Medina, în jur de 260 de km. spre nord, marchează începutul calendarului musulman.

După mai mulți ani, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și companionii săi s-au putut întoarce la Mecca, fiind acceptați de dușmanii lor. Înainte de moartea lui Mohammed, la vârsta de 63 de ani, o mare parte din Peninsula Arabică a acceptat Islamul, iar la un secol după moartea sa, Islamul s-a răspândit până în Spania, din Vest până în Est, ajungând până în China.

Printre motivele răspândirii rapide și pașnice a Islamului au fost adevărul și claritatea doctrinei sale. Islamul cheamă la credința într-un singur Dumnezeu, care este Unicul demn de adorare.

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un exemplu perfect al omului sincer, drept, milos, plin de compasiune și curajos. El era departe de orice rău și a făcut totul numai de dragul lui Allah și pentru răsplata Sa din Viața de Apoi. Toate acțiunile și faptele sale erau făcute numai de dragul lui Allah.

CAPITOLUL II

Islamul și știința

Occidentul de astăzi este în mijlocul unei bătălii violente între religie și știință. Este aproape imposibil pentru un om de știință din Occident să accepte faptul că poate fi o reuniune de bază între religie și știință. Biblia, în care creștinii cred, susține că pomul din care Profetului Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) i-a fost interzis să mănânce era pomul cunoașterii. Astfel, după ce a mâncat din acel pom, el a obținut anumite cunoștințe pe care nu le avea înainte. Din acest motiv, europenii au petrecut două secole disputând asupra ideii de a accepta sau nu cunoștințele științifice venite de la musulmani.

Biserica a decis ca exercitarea unei asemenea cunoașteri științifice era cauza originii păcatului. Episcopii au adus dovezile lor din Vechiul Testament, unde este menționat că Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a mâncat din acel pom și a obținut cunoaștere, iar Allah a fost nemulțumit de el și nu i-a arătat milă. Prin urmare, cunoașterea științifică a fost respinsă în întregime de către biserică, considerând acest subiect ca fiind unul tabu. În cele din urmă, atunci când oamenii de știință și cei cu gândire liberă din Occident au fost capabili să treacă peste puterea bisericii, și-au luat revanșa, mergând în direcția opusă și suprimând orice putere a religiei. Au atins toate extremele posibile pentru a depăși puterea bisericii și pentru a reduce influența acesteia, îngustând-o, limitând-o.

Prin urmare, dacă se discută problema religiei și științei cu o persoană din Occident, aceasta va fi foarte uimită. Oamenii din Occident nu cunosc faptul că Islamul acordă un statut ridicat științei și oamenilor de știință, privindu-i ca pe niște martori, după Îngeri, la faptul că nu există alt dumnezeu în afară de Allah, după cum Allah Însuși ne spune în Coran:

„Allah mărturisește că nu există altă divinitate în afară de El. Și Îngerii și cei înzestrați cu știință [mărturisesc] cu dreptate că: «Nu există altă divinitate afară de el, Al-‘Aziz, Al-Hakim (Cel Atotputernic, Cel Înțelept) »” [Traducerea sensurilor

Coranului cel Sfânt, 3:18]

De asemenea, Allah, Preaînaltul și Preaslăvitul, ne mai spune:

„Deci să știi¹⁵ că nu există altă divinitate afară de Allah” [Traducerea sensurilor
Coranului cel Sfânt, 47:19]

Este știut din Coran faptul că Profetul Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a fost favorizat în fața Îngerilor prin virtutea cunoașterii pe care Allah i-a dat-o. Povestea coranică o contrazice pe cea din Biblie, carte despre care musulmanii susțin că a fost denaturată. Conform Coranului, faptul că Profetului Adam i s-a dat cunoaștere este un semn de onoare și nu motivul pentru care el a fost scos din Paradis. Prin urmare, dacă se discută Islamul și știința cu occidentalii, ei tind să aștepte un argument similar cu ceea ce au în propriul lor context religios și cultural. Din acest motiv, ei reacționează cu surprindere atunci când acestea sunt prezentate împreună cu dovezile clare din Coran și Sunnah.

Printre cei care au fost surprinși este și Dr. Joe Leigh Simpson, Președintele Departamentului de Obstetrică și Ginecologie și profesor de genetică moleculară și umană la Colegiul de Medicină Baylor, din Houston. Atunci când l-am întâlnit prima oară, profesorul Simpson a insistat să verifice Coranul și Sunnah. Am reușit să îi îndepărtăm suspiciunea. I-am prezentat textul, subliniind dezvoltarea embrionului. I-am dovedit modul în care Coranul ne informează că formele ereditare și cromozomii noii ființe au loc numai după uniunea dintre spermă și ovul. După cum știm, acești cromozomi conțin toate caracteristicile pe care le va avea noua ființă, cum ar fi culoarea ochilor, pielii, părului, etc. De aceea, multe dintre detaliile formării noii ființe sunt determinate de cromozomii săi. Acești cromozomi încep să formeze în nutfah, etapa timpurie a dezvoltării embrionare. Cu alte cuvinte, trăsăturile distinctive ale noii ființe sunt determinate încă de la început, din stadiul nutfah. Allah Al-‘Alaa (Preaînaltul) spune acest lucru în Coran:

„Blestemat să fie omul [necredincios]! Cât de necredincios [și de nerecunoscător] este el [față de Allah, Domnul său]! ~ [Oare nu a văzut el] Din ce lucru El l-a creat pe el? ~ Din nutfah [o picătură de lichid seminal] El l-a creat

15 O, Mohammed!

pe el și apoi l-a potrivit pe el în proporțiile convenite [în stadii: de la o picătură de lichid seminal l-a transformat în ‘alaqa, apoi în mudgha, apoi în oase, apoi i-a îmbrăcat oasele cu carne, apoi a suflat Spiritul Său în interiorul lui].” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 80:17-19]

În timpul primelor 40 de zile de gestație, toate părțile corpului și organele sunt complete, consecutiv formate. Putem observa în figura de mai jos că organele încep să se formeze, asamblate și fătul apare răsucit. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a informat printr-un hadith:

„În fiecare dintre voi, toate componentele creației voastre s-au adunat împreună în pântecul mamei voastre în 40 de zile” (Muslim)

Într-un alt hadith, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când au trecut 40 de nopți peste picătură (nutfah), Allah trimite un Înger la el, care îi dă formă și îi face urechi, ochi, piele, carne și oase. Apoi el spune: «Doamne, este bărbat sau femeie?» și Domnul vostru decide ceea ce El voiește.” (Ibn Majah)

Profesorul Simpson a studiat cele două hadith-uri pe larg, menționând faptul că primele 40 de zile constituie în mod clar remarcabilul stadiu de embriogeneză. A fost impresionat în mod special de precizia absolută și acuratețea acestor hadith-uri. Apoi, în timpul unei conferințe la care a participat, a avut următoarea opinie:

Astfel, cele două hadith-uri care au fost notate ne pot oferi un anumit moment al primei dezvoltări embrionare înainte de 40 de zile. Din nou, punctul care a fost susținut în mod repetat de alți vorbitori în această dimineață este că aceste hadith-uri nu puteau fi obținute pe baza cunoștințelor științifice care erau disponibile la timpul înregistrării lor.

Profesorul Simpson spune că această religie poate îndruma cu succes căutarea cunoașterii. Occidentul, așa cum am mai spus, a refuzat acest lucru. Astfel, un om de știință american spune că această religie, Islamul, poate realiza cu succes acest lucru. Prin analogie, dacă mergi la o fabrică și iei cu tine manualul instrucțiunilor de folosire, poți înțelege ușor ce fel de operațiuni se petrec în acea fabrică. Dacă nu ai acest manual cu tine, șansele sunt mult mai mici ca tu să poți înțelege în mod corect variatele procese de acolo. Profesorul Simpson a spus:

Prin urmare, părerea mea este că nu numai că nu există niciun conflict între genetică și religie, dar de fapt religia poate îndruma știința prin adăugarea revelației la unele abordări științifice tradiționale. Există versete în Coran dovedite științific ca fiind adevărate, care susțin că cunoștințele din Coran provine de la Allah.

Acesta este adevărul. Desigur, musulmanii pot urma calea spre cunoaștere și îi pot da cunoașterii adevărata ei valoare. Mai mult, musulmanii știu cum să folosească cunoașterea ca dovadă a existenței lui Allah, Preaînaltul și Preaslăvitul, și să afirme că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este Mesagerul lui Allah. Allah spune în Coran:

„Noi le vom arăta semnele Noastre [în cele mai îndepărtate] zări [ale Pământului] și în sufletele lor înșiși, astfel încât să le fie limpede că el [Coranul] este Adevărul. Oare nu este de ajuns că Domnul tău este martor la toate?”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 41:53]

După realizarea prin exemplificare a miracolelor științifice din Coran, precum și cunoașterea comentariilor aferente ale oamenilor de știință obiectivi, ne rămân următoarele întrebări:

🌸 Poate fi o coincidență faptul că toate aceste descoperiri și informații științifice recente din diferite domenii au fost menționate în Coran, care a fost revelat acum mai bine de 14 secole?

🌸 Autorul acestui Coran ar putea fi Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sau oricare alt om?

Singurul răspuns posibil este că Nobilul Coranul trebuie să fie Cuvântul literal al lui Dumnezeu (Allah), revelat de El însuși. Coranul este Cuvântul literal al lui Allah, pe care El l-a revelat Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin intermediul Îngerului Jibril (Gavriil). El a fost memorat de către Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care l-a dictat companionilor lui. La rândul lor, ei l-au memorat, l-au scris și apoi l-au revizuit împreună cu Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Mai mult, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a revizuit Coranul împreună cu Îngerul Jibril câte o dată în fiecare lună Ramadan (luna Postului) și de două ori în ultima lună Ramadan a vieții sale. Deoarece Coranul este revelația care a rămas până în ziua de astăzi, a fost întotdeauna un număr mare de musulmani care l-a memorat în întregime, literă cu literă. Unii dintre ei au putut memora întregul Coran până la vârsta de 10 ani. Astfel, nu este surprinzător faptul că nicio literă din Coran nu a fost schimbată de atâtea secole și până în prezent.

Coranul, care a fost revelat acum mai bine de 14 secole, a menționat lucruri care au fost descoperite abia recent de către oamenii de știință. Acest lucru dovedește fără îndoială faptul că Sfântul Coran trebuie să fie Cuvântul literal al lui Allah, revelat de El Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și, de asemenea, dovedește faptul că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este cu adevărat Mesagerul și Profetul trimis de Allah. Nu este posibil că cineva, acum mai bine de 1400 de ani, să fi știut aceste lucruri, care au fost descoperite sau dovedite recent cu echipament avansat și metode sofisticate.

CAPITOLUL III

Stadiile creării omului (A)

Allah l-a trimis pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca Mesager pentru întreaga omenire. Allah spune în Coran:

„Și Noi nu te-am trimis decât ca o îndurare pentru lumi.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:107]

Prin urmare, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este Mesagerul lui Allah atât pentru beduinii din deșert, cât și pentru omul de știință din ziua de astăzi, aflat în laboratorul său modern; el este Mesagerul lui Allah pentru oamenii din toate timpurile. Înaintea Mesagerului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), fiecare Mesager

a fost trimis exclusiv pentru neamul lui:

„fiecare neam are un călăuzitor¹⁶.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 13:7]

Cu toate acestea, Mesajul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este pentru întreaga omenire și acesta este motivul pentru care Allah a dat o dovadă a Mesajului Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care este diferită de celelalte dovezi date Mesagerilor de dinaintea sa. Dovezile Mesagerilor anteriori au fost văzute numai de contemporanii lor și, eventual, de unele generații imediat următoare lor. Apoi, Allah trimitea un nou Mesager, susținut de un nou miracol, pentru a revigora credința neamului său. Însă, pentru că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost destinat să fie ultimul dintre Profeți până în Ziua Judecății, Allah i-a dat lui un miracol veșnic drept suport, Coranul.

Dacă am cere unui evreu sau creștin să ne arate miracolele Profetului Musa (Moise) sau 'Isa (Isus) (Pacea lui Allah fie asupra lor!), ambii ar susține că nu stă în puterea omului să demonstreze oricare dintre aceste miracole acum. Toiagul lui Moise nu poate fi creat și nici Profetul Isus nu poate fi invocat pentru a reînvia un mort. Pentru noi, cei de astăzi, aceste miracole sunt nimic mai mult decât fapte istorice. Dar, dacă un musulman este întrebat despre cel mai mare miracol al Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), el poate foarte ușor să arate Coranul. Coranul este un miracol care rămâne în mâinile noastre. Este o carte deschisă pentru toți oamenii care vor să examineze conținutul său. Allah spune în Coran:

„Spune: «Cine este cu cea mai mare mărturie?» Spune: «Allah! El este Martor între mine și între voi și mie mi-a fost revelat acest Coran, pentru ca să vă previn cu el pe voi¹⁷ și pe aceia la care va ajunge».” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:19]

Natura miraculoasă a Coranului se află în cunoașterea pe care o conține. Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) spune:

¹⁶ Un profet care cheamă la Adevăr

¹⁷ Locuitori ai Meccăi

„Allah va fi martor pentru ceea ce ți-a pogorât, căci l-a pogorât [Coranul] în deplină cunoștință¹⁸” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:166]

Prin urmare, oamenii de știință și învățații contemporani, profesori în diferite Universități, care sunt liderii gândirii umane, au avut oportunitatea să examineze cunoașterea care se găsește în Cartea lui Allah. În această epocă, oamenii de știință au excelat în descoperirea Universului, deși Coranul a discutat deja cu privire la Univers și la natura umană chiar cu mult timp înainte. Deci, care era rezultatul?

Vi-l prezentăm pe profesorul emerit Keith Moore, unul dintre cei mai remarcabili oameni de știință în domeniul anatomiei și embriologiei din lume. L-am rugat pe profesorul Moore să ne prezinte analiza sa științifică realizată cu privire la anumite versete și hadith-uri aferente domeniului său de specializare.

Profesorul Moore este autorul cărții intitulată „Curs de dezvoltare umană” și profesor emerit de anatomie și biologie celulară la Universitatea din Toronto, Canada, unde a fost decan asociat la departamentul Științelor de Bază în cadrul Facultății de Medicină și pentru 8 ani, președintele Departamentului de Anatomie. De asemenea, dr. Moore a lucrat anterior la Universitatea din Winnipeg, Canada, timp de 11 ani. A publicat mai multe cărți de anatomie și embriologie, 8 dintre ele fiind folosite ca lucrări de referință în școlile medicale, traduse, de altfel, în șase limbi.

Atunci când l-am rugat pe profesorul Moore să ne prezinte o analiză a versetelor coranice și tradițiilor profetice, a fost uimit. Se întreba cum, acum mai bine de 14 secole, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) putea să descrie embrionul și fazele lui de dezvoltare atât de detaliat și cu precizia pe care oamenii de știință au cunoscut-o abia în ultimii 30 de ani. Cu toate acestea, uimirea profesorului Moore a crescut repede spre admirație pentru această revelație. El a prezentat aceste puncte de vedere la cercuri științifice, realizând și un discurs cu privire la compatibilitatea embriologiei moderne și ceea ce se regăsește în Coran și Sunnah, în care a spus:

18 Mărturia lui Allah este Coranul

A fost o mare plăcere pentru mine să ajut la clarificarea afirmațiilor din Coran despre dezvoltarea embrionară. Îmi este clar că acestea i-au fost revelate lui Mohammed de către Allah, pentru că aproape toate aceste cunoștințe nu au fost descoperite decât multe secole mai târziu. Acest lucru îmi dovedește că Mohammed trebuie să fi fost un Mesager al lui Allah.

Trebuie luat în considerare faptul că acest binecunoscut și respectat om de știință al domeniului embriologiei a declarat, după studierea versetelor care privesc domeniul său, că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) trebuie să fie Mesagerul lui Allah.

Despre etapele creării omului, Allah spune în Coran:

„Noi l-am creat pe om¹⁹ din apa aleasă [venită] din lut. ~ Apoi l-am făcut Noi o picătură într-un loc sigur,²⁰ ~ Apoi am făcut din picătură un cheag²¹ și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură.²²”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 23:12-14]

Cuvântul arab ‘alaqah are trei sensuri: primul este cel de „lipitoare”, al doilea este cel de „lucru suspendat”, iar al treilea este cel de „cheag de sânge”.

Comparând lipitoarea cu embrionul în stadiul ‘alaqah, profesorul Moore a găsit o mare asemănare între cele două. Concluzia lui a fost că embrionul în stadiul ‘alaqah capătă un aspect similar cu cel al lipitoarei. El a pus o fotografie a embrionului lângă cea a lipitoarei (figura de mai jos) și a prezentat aceste fotografii oamenilor de știință din cadrul câtorva conferințe.

Al doilea sens al cuvântului alaqah este de „lucru suspendat” și este ceea ce putem vedea în fotografia embrionului în stadiul ‘alaqah, acesta fiind agățat de uterul mamei. Al treilea sens al cuvântului ‘alaqah este de „cheag de sânge”. Este important de remarcat, după cum a declarat și profesorul Moore, că embrionul în timpul stadiului de ‘alaqah trece prin

19 Pe oameni

20 Adică uterul femeii

21 Un cheag de culoarea sângelui lipicios

22 Diferită de ceea ce a fost făcut

binecunoscutele transformări interne, cum ar fi formarea cheagurilor de sânge în vase închise, până când ciclul metabolic este completat prin placentă. În timpul stadiului ‘alaqah, sângele este prins în interiorul vaselor închise și, de aceea, embrionul dobândește aspectul unui cheag de sânge, în plus față de aspectul lipitorii. Ambele descrieri sunt date în mod miraculos de un singur cuvânt coranic, ‘alaqah.

Cum ar fi putut Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să știe acest lucru?

De asemenea, profesorul Moore a studiat embrionul în stadiul mudghah (substanță mestecată). A luat o bucată de argilă brută și a mestecat-o, apoi a comparat-o cu fotografia embrionului în stadiul mudghah. Profesorul Moore a concluzionat că, în această fază, embrionul are același aspect ca și cel al substanței mestecate. Publicații periodice canadiene au editat mai multe declarații ale profesorului Moore. În plus, el a prezentat în 3 programe de televiziune studiul său, în care a subliniat compatibilitatea dintre știința modernă și ceea ce a fost scris în Coran acum mai bine de 1400 de ani. Prin urmare, profesorului Moore i s-a adresat următoarea întrebare: „Acest lucru înseamnă că dvs. credeți că Sfântul Coran este Cuvântul lui Allah?” la care el a răspuns: „Nu găsesc nicio dificultate în acceptarea acestui lucru.” De asemenea, profesorul Moore a fost întrebat: „Cum puteți crede în Mohammed în timp ce credeți în Isus?” Răspunsul său a fost: „Eu cred că ambii au venit de la aceeași școală.”

Astfel, în zilele noastre, oamenii de știință moderni din întreaga lume pot vedea că Nobilul Coranul a fost revelat din Știința lui Allah, după cum Allah Al-'Alaa (Preaînaltul) ne-a spus:

„Allah va fi martor pentru ceea ce ți-a pogorât, căci l-a pogorât [Coranul] în deplină cunoștință²³.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:166]

Rezultă, de asemenea, că oamenii de știință de astăzi nu au nicio dificultate în recunoașterea faptului că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este un Mesager al lui Allah.

CAPITOLUL IV

Stadiile creării omului (B)

Cartea „Curs de dezvoltare umană” scrisă de profesorul Keith Moore a fost tradusă în 8 limbi. Aceasta este considerată a fi o lucrare de referință și a fost aleasă de Comitetul special din Statele Unite ca fiind cea mai bună carte a unui singur autor. Am întâlnit autorul acestei cărți și i-am prezentat mai multe versete coranice și hadith-uri profetice care privesc domeniul său de cercetare: embriologia.

Profesorul Moore a fost convins de dovezile aduse de noi, iar noi i-am adresat următoarea întrebare:

Ați menționat în cartea dvs. faptul că în Evul Mediu nu a existat niciun progres în știința embriologiei și că aceasta a fost cunoscută numai cu puțin timp în urmă. În același timp, Coranul a început să îi fie revelat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar el îi îndruma pe oameni în conformitate cu ceea ce Allah îi revela. A fost găsită în Coran o descriere foarte detaliată a creării omului și a diferitelor stadii ale dezvoltării embrionare. Sunteți un om de știință de renume mondial, de ce nu susțineți dreptatea și nu menționați aceste lucruri în cartea dumneavoastră? El a răspuns: „Am și nu am dovada. De ce nu o prezentați dumneavoastră?”

Profesorul Moore declară despre Evul Mediu în cartea sa:

„Dezvoltarea științei în perioada medievală a fost lentă și puține puncte ale investigării embrionare care au fost întreprinse în acest timp, ne sunt cunoscute nouă astăzi. Este citat în Coran, Cartea Sfântă a musulmanilor, că ființa umană este produsă dintr-un amestec al secrețiilor masculine și feminine. Se fac mai multe referiri la crearea ființei umane dintr-o picătură de spermă și este de asemenea sugerat că organismul rezultat se stabilește în femeie ca o sămânță, la 6 zile după începutul ei. (Blastocistul uman începe să se implanteze la aproximativ 6 zile de la fertilizare.) De asemenea, Coranul spune că picătura de spermă se dezvoltă într-un cheag de sânge coagulat. (Un blastocist implantat sau un avort spontan al concepției ar semăna cu

un cheag de sânge.) De asemenea, se face referire la asemănarea aspectului embrionului cu o lipitoare. Spune mai departe că embrionul seamănă cu o bucată de substanță mestecată, cum ar fi guma sau lemnul. (Celulele somatice seamănă într-un fel cu forma dinților lăsată pe o substanță mestecată.) Dezvoltarea embrionară la om a fost considerată a fi de la 40 la 42 de zile și numai seamănă cu embrionul unui animal în acest stadiu. (Embrionul uman începe să capete caracteristici umane în acest stadiu.) De asemenea, Coranul afirmă că embrionul se dezvoltă în trei valuri de întunecime. Acest lucru se referă probabil la (1) interiorul matern, (2) peretele uterin, (3) membrana amniotică. Spațiul nu permite discutarea altor câteva referiri interesante ale dezvoltării prenatale umane care apar în Coran.

Aceasta este ceea ce doctorul Moore a scris în cartea sa, Laudă lui Allah, care este acum distribuită în întreaga lume. Cunoștințele științifice arătate l-au făcut pe profesorul Moore să menționeze acest lucru în cartea sa. El a conchis că moderna clasificare a stadiilor de dezvoltare embrionară, care este adoptată în întreaga lume, nu este ușoară sau completă. Nu contribuie la înțelegerea stadiilor embrionare ale dezvoltării, pentru că acestea sunt pe o bază numerică, reprezentate ca stadiul 1, stadiul 2, stadiul 3, etc. Diviziunile care au fost revelate în Coran nu depind de sistemul numeric. Mai degrabă, ele sunt bazate pe forme distincte, ușor de identificat sau forme prin care trece embrionul.

Coranul identifică stadiile dezvoltării prenatale după cum urmează: nutfah, care înseamnă „o picătură” sau „o cantitate mică de apă”; ‘alaqah, care înseamnă „structura unei lipitori”; mudghah, care înseamnă „forma mestecată a unei substanțe”; idhaam, care înseamnă „oase” sau „schelet”; kisaa ul idham bil-laham, care înseamnă „îmbrăcarea oaselor cu carne sau mușchi” și an-nash’a, care înseamnă „formarea distinctă a fătului”. Profesorul Moore a recunoscut că aceste diviziuni din versete sunt de fapt bazate pe diferite faze ale dezvoltării prenatale. El a notat faptul că acestea furnizează descrieri științifice elegante, care sunt ușor de înțeles și practice.

Într-una dintre conferințele la care a participat, profesorul Moore a declarat următoarele:

Embrionul se dezvoltă în pântecul sau uterul mamei, protejat de trei văluri sau

straturi: peretele abdominal interior, peretele uterin și membrana amniotică (a se vedea figura). Pentru că stadiul embrionului uman este complex, din cauza procesului continuu de schimbare din timpul dezvoltării, este propus ca un nou sistem de clasificare să fie dezvoltat folosind termenii menționați în Coran și Sunnah. Sistemul propus este simplu, complet și conform cunoașterii embriologice prezente.

Studiile intensive ale Coranului și hadith-urilor din ultimii patru ani au arătat un sistem al clasificării embrionilor umani, care este uimitor, deoarece a fost înregistrat în secolul șaptezeci D.H. Deși Aristotel, fondatorul științei embriologice, a realizat că embrionii de pui sunt dezvoltați în diferite stadii după ce a studiat oul găinilor în secolul al patrulea Î.H., el nu a dat niciun detaliu despre aceste stadii. Din cât se știe din istoria embriologiei, se cunoșteau puține informații despre situația și clasificarea embrionului uman până în secolul al XX-lea. Din acest motiv, descrierea embrionului în Coran nu poate fi bazată pe cunoașterea științifică a secolului al VII-lea. Singura concluzie rezonabilă este aceea că aceste descrieri i-au fost revelate lui Mohammed de către Allah. El nu putea ști atâtea detalii pentru că era analfabet și nu avea nicio pregătire științifică.

I-am spus doctorului Moore:

Ceea ce spuneți este adevărat dar nu mai puțin decât adevărul și dovezile pe care vi le-am prezentat din Coran și Sunnah care privesc știința embriologică. Prin urmare, de ce nu sunteți drept și nu aduceți la lumină toate versetele coranice și hadith-urile care privesc domeniul dumneavoastră de specializare?

Profesorul Moore a spus că el a introdus referințele adecvate în locurile corespunzătoare într-o carte științifică de specialitate. Cu toate acestea, el ne invită să facem unele adăugări islamice, citând toate versetele coranice relevante și hadith-urile, subliniind aspectele miraculoase ale acestora, pentru a putea fi introduse în locurile corespunzătoare din această carte. Acest lucru a fost făcut, iar în consecință, profesorul Moore a realizat o introducere a acestor adăugări islamice, iar rezultatul a fost acesta pe care îl vedeți. Pe fiecare pagină care include dovezi despre știința embriologică a citat versete din Coran și hadith-uri din Sunnah.

CAPITOLUL V

Fazele embrionare

26

Vi-l prezentăm pe domnul doctor G.C. Goeringer, director de curs și profesor asociat la secția de medicină embriolană din cadrul Departamentului de Biologie Celulară, Facultatea de Medicină, Universitatea Georgetown, din Washington. L-am întâlnit și l-am întrebat dacă în istoria embriologiei a fost făcută vreo menționare a diferitelor stadii de dezvoltare ale embrionului și dacă pe timpul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) exista vreo carte de embriologie sau în secolele de după el, care să menționeze aceste stadii variate, sau dacă împărțirea în aceste etape diferite a ajuns să fie cunoscută abia la mijlocul secolului al XIX-lea. El a spus că vechii greci erau preocupați de studiul embriologiei și mulți dintre ei au încercat să descrie ceea ce se întâmplă cu fetusul și cum se dezvoltă. Am fost de acord cu el că Aristotel, printre alții, a încercat să expună unele teorii despre acest subiect, dar am întrebat dacă a fost făcută vreo menționare a acestor stadii?

Știm faptul că aceste stadii nu erau cunoscute până la mijlocul secolului al XIX-lea și nu au fost dovedite până la începutul secolului al XX-lea. După o lungă discuție, profesorul Goeringer a fost de acord că nu a existat nicio mențiune cu privire la aceste faze. Astfel, l-am întrebat dacă a existat vreo terminologie specifică aplicată acestor faze, similare cu ceea ce este găsit în Coran. Răspunsul lui a fost negativ. L-am întrebat: „Care este părerea dumneavoastră despre acești termeni cu care Coranul a descris fazele prin care trece fetusul?” După o lungă discuție, el a prezentat un studiu la cea de a 8-a conferință medicală din Arabia Saudită. El a menționat în acel studiu ignoranța omului cu privire la aceste faze. De asemenea, el a discutat complexitatea și precizia acestor termeni coranici în descrierea dezvoltării fetusului prin intermediul unor termeni concisi și cuprinzători care transmit mult adevăr. Să urmărim opinia exprimată de profesorul Goeringer:

În câteva versete din Coran, există descrierea completă a dezvoltării (embrionului) omului din momentul contactării gameților și până la

organogeneză. Nu există o înregistrare anterioară completă a dezvoltării umane ca această clasificare, terminologie și descriere. În cele mai multe cazuri, dacă nu în toate, de-a lungul mai multor secole s-a încercat să fie scrisă și înregistrată în literatura științifică această descriere a diferitelor stadii ale embrionului uman și a dezvoltării fetusului.

Discuția cu profesorul Goeringer ne conduce la un lucru care a fost descoperit recent și care va elimina orice controversă. Deși nașterea lui Isus de către o virgină a fost credința creștinilor de secole, unii dintre aceștia insistă chiar asupra faptului că Isus trebuie să fi avut un tată, pentru că „științific este imposibil” ca o virgină să dea naștere. Ei argumentează acest lucru, considerând că nu există nicio creație fără a avea un tată. Coranul le răspunde și folosește drept exemplu crearea lui Adam (Pacea lui Allah fie asupra sa!), despre care Allah spune:

„Înainte de Allah, Isus este asemenea lui Adam,²⁴ pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii» și el a fost.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:59]

Există trei tipuri de creație:

1. Adam, care a fost creat fără o mamă și un tată
2. Eva, care a fost creată fără o mamă
3. Isus, care a fost creat fără un tată

Prin urmare, Cel care a fost capabil să îl creeze pe Adam fără un tată sau o mamă este de asemenea capabil să îl creeze pe Isus dintr-o mamă, fără a avea tată. În ciuda acestui lucru, creștinii încă mai continuă să argumenteze, chiar dacă Allah le-a trimis dovadă după dovadă. Atunci când sunt întrebați de ce persistă în această controversă, ei răspund că nu au auzit și nu au văzut pe cineva care să fi fost creat fără un tată sau fără o mamă. Dar știința modernă a arătat acum multe animale și ființe din această lume care sunt născute și se reproduc fără fertilizare numai din partea bărbătească a speciei. De exemplu, în cazul albinelor, trântorul nu este mai mult decât un ou care nu a fost fertilizat

²⁴ Adică situația lui Isus, pe care l-a creat fără să aibă un tată, ceea ce este într-adevăr un lucru ciudat, este similară cu situația lui Adam, pe care l-a creat fără să aibă nici tată, nici mamă, apoi i-a zis «Fii!» și el a fost

27

de partea bărbătească, în timp ce oul care a fost fertilizat de partea bărbătească funcționează ca femelă. Mai mult, trântorii sunt făcuți din oul reginei, dar fără a fi fertilizat de partea bărbătească. Sunt multe alte exemple de asemenea animale în lume. Mai mult, omul astăzi are metodele științifice să stimuleze oul părții feminine sau unele organisme pentru ca acest ou să se dezvolte fără a fi fertilizat de partea bărbătească.

Iată cuvintele profesorului Goeringer:

Într-un alt tip de abordare, oul nefertilizat al multor specii de amfibii și mamifere inferioare poate fi activat mecanic (prin înțepături cu acul), fizic (cum ar fi un șoc termal) sau chimic printr-un număr de diferite substanțe chimice și continuă să avanseze la stadiul de dezvoltare. La unele specii, acest tip de dezvoltare patologică este natural.

Allah ne-a dat răspunsul definitiv și l-a folosit pe Adam, în care ei cred, drept exemplul al ființei care nu are tată sau mamă. Unii creștini privesc ca fiind deviant faptul că o ființă nu poate fi născută fără un tată. Astfel, Allah le-a arătat o analogie a unei ființe umane care nu are tată sau mamă, care este Adam. Coranul spune:

„Înainte de Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii!» și el a fost.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:59]

Allah a dorit ca asemenea progrese și descoperiri științifice să prezinte dovadă după dovadă asupra adevărului care a fost revelat în Coran. Este felul în care aceste versete din această Carte Glorioasă au fost descoperite cu trecerea timpului. Ele au devenit cunoscute celor mai mulți învățați și oameni de știință prin religia noastră și a generațiilor care vor veni. Știința niciodată nu diminuează aceste minuni ale Coranului:

„Și cei cărora li s-a dat știința văd²⁵ că ceea ce ți s-a trimis de către Domnul tău este Adevărul care călăuzește către Calea Celui care este Al- ‘Aziz, Al-Hamid [Cel Atotputernic și Vrednic de Laudă].²⁶” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 34:6]

25 Știu

26 Religia și Legea lui Allah

„Și voi veți cunoaște vestea lui²⁷, după un timp!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 38:88]

„Fiecare Profeție are un timp al său și [în curând] îl veți cunoaște.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:67]

„Noi le vom arăta semnele Noastre [în cele mai îndepărtate] zări [ale Pământului] și în sufletele lor înșiși, astfel încât să le fie limpede că el [Coranul] este Adevărul. Oare nu este de ajuns că Domnul tău este martor la toate?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 41:53]

CAPITOLUL VI

Descrierea coranică a aspectului interior și exterior al fătusului

Vi-l prezentăm în continuare pe dr. Marshall Johnson, profesor emerit de anatomie și dezvoltare a științelor biologice din cadrul Universității Thomas Jefferson din Philadelphia, SUA. El a fost profesor de anatomie timp de mai bine de 22 de ani și a condus Departamentul de Astronomie, la fel ca și directorul Institutului Daniel Baugh. De asemenea, a fost președintele Societății de Teratologie. Este autorul a peste 200 de publicații. L-am întâlnit prima dată pe profesorul Johnson acum șapte ani la o conferință medicală din Arabia Saudită, unde un comitet special a fost stabilit pentru a cerceta semnele științifice din Coran și Sunnah.

Atunci când ne-am întâlnit cu comitetul, profesorul Johnson ne-a întrebat cu ce se ocupă comitetul pe care îl reprezentăm. I-am spus că studiul nostru este centrat pe relația dintre ceea ce Coranul și Sunnah conțineau acum mai bine de 1400 de ani și ceea ce oamenii de știință moderni ne spun cu referire la anumite fenomene. El ne-a întrebat: „Și anume?” I-am răspuns: „Spre exemplu, știința modernă ne spune că dezvoltarea prenatală a omului trece prin mai multe faze, iar Coranul a menționat aceste stadii cu mai bine de 1400 de ani în urmă.”

27 Adevărul lui

Profesorul Johnson a fost consternat atunci când a auzit aceste lucruri și și-a exprimat indignarea spunând: „Nu, nu, nu! Ce fel de discuție este aceasta?!”

Astfel, am putut înțelege efectul unor astfel de afirmații urmărind reacția sa la primirea acestor informații, știind, mai ales, că el este unul dintre cei mai remarcabili oameni de știință din Statele Unite. El știa, desigur, că, după descoperirea microscopului în secolul al XVI-lea, oamenii de știință considerau că originea omului se află în spermatozoidul bărbatului, deci, în sperma acestuia. Acest lucru era folosit ca o evidență de către oamenii de știință din secolul al XVII-lea și de o parte dintre oamenii de știință de la începutul secolului al XVIII-lea. Apoi, ei au descoperit că rolul ovulului este mai mare decât cel al spermei bărbatului. Astfel, au ignorat rolul bărbatului în procesul de fecundare, la fel cum o făcuseră înainte cu rolul femeii în acest proces.

Abia la mijlocul secolului al XIX-lea, oamenii de știință au descoperit că dezvoltarea embrionului uman are loc în mai multe faze succesive. Tocmai din acest motiv, atunci când a auzit că Nobilul Coran a afirmat acest lucru cu mai bine de 1400 de ani în urmă, profesorul Johnson s-a ridicat și a spus: „Nu, nu!” De aceea, i-am oferit o copie a traducerii Coranului cel Sfânt și i-am indicat să citească următorul verset coranic:

„Ce se întâmplă cu voi? Cum de nu vă temeți de Măreția lui Allah [și de Puterea Sa]!, ~ După ce El v-a creat pe voi în [diferite] faze [adică prima dată nutfah, apoi ‘alaqah, iar mai apoi mudghah].” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 71:13-14]

Apoi, i-am arătat următorul verset:

„El vă creează în pântecele mamelor voastre, făptură după făptură²⁸, în trei întunecimi²⁹” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 39:6]

La toate acestea, profesorul Johnson a spus:

Însă toate acestea pot avea trei posibile explicații: prima dintre acestea este aceea că toate acestea pot fi doar niște coincidențe.

De aceea, am ales peste alte 25 de versete coranice și i le-am prezentat, apoi l-am întrebat: „Este posibil ca toate acestea să nu fie altceva decât simple

28 Fază după fază

29 Pântecele, uterul și placentă

coincidențe?” Mai mult decât atât, Coranul cel Glorios le-a oferit tuturor acestor faze embrionare anumite nume: prima fază este cea de nutfah, picătura de lichid, apoi, cea de a doua fază este cea de ‘alaqah, substanța lipicioasă, cel de al treilea stadiu este cel de mudghah, bucata mestecată, cea de a patra fază este cea a formării oaselor (izâm) și apoi urmează, pe rând, acoperirea oaselor cu carne sau mușchi (lahm). Apoi l-am întrebat pe profesor dacă toate acestea pot fi doar o coincidență, la care el a răspuns: „Nu!” Apoi l-am întrebat: „Deci ce mai rămâne?” El a răspuns:

Cea de a doua posibilitate ar fi ca Mohammed să fi deținut un microscop puternic.

I-am răspuns:

Știți că acest tip minuțios de informații și o cunoaștere atât de sofisticată pe care o conține Coranul pot fi obținute numai prin intermediul unui microscop extrem de puternic. De asemenea, știți că oricine deține un astfel de microscop, are de asemenea parte și de o tehnologie deosebit de avansată, care se reflectă în viața sa zilnică, în casa lui, mâncarea sa, în controlul său asupra războiului și a menținerii păcii etc. Știți că o astfel de tehnologie avansată este un proces provenit dintr-o moștenire cumulativă, dat mai departe de la o generație la alta.

Profesorul Johnson a râs și a spus:

De fapt, am văzut primul microscop care a fost inventat în această lume. El nu mărește mai mult de câteva ori și nici nu poate oferi o imagine clară.

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a deținut niciodată vreun echipament științific și, cu atât mai puțin, un microscop. De aceea, singurul lucru pe care îl putem deduce cu privire la el este acela că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un Mesager al lui Allah. După aceasta, profesorul Johnson a început să fie interesat de studiul fenomenelor științifice conținute de Coran, concentrându-și câteva dintre studiile sale în studiul dezvoltării embrionare. În timp ce dr. Moore și alții au discutat despre aspectul exterior al fătului, profesorul Johnson și-a concentrat prezentarea în jurul descrierilor detaliate ale aspectului interior și exterior al fătului, după cum Coranul le-a prezentat, spunând la final:

În concluzie, Coranul nu descrie numai forma exterioară a fătului, ci subliniază și fazele interne ale acestuia, care au loc în interiorul embrionului,

al creației și dezvoltării sale, arătând evenimente majore recunoscute de știința contemporană.

Spre exemplu, acest desen reprezentând mudghah sau bucata mestecată este unul dintre lucrurile pe care profesorul Johnson le-a folosit ca dovadă. Această poză a mughdah este o reprezentare a formei exterioare a embrionului, având o formă curbată și o protuberanță vizibilă, ca și o scobitură care seamănă cu forma danturii umane. Observăm un fel de gâtlej, la fel ca și o scobitură, asemănătoare cu o suprafață curbată, ce îi conferă embrionului trăsăturile sale distinctive, mai ales știind că lungimea embrionului în acest stadiu este de doar un centimetru.

Dacă i-am face embrionului o incizie și i-am diseca organele interne, vom observa că cele mai multe dintre ele sunt deja formate, așa cum apare și în această imagine. De asemenea, puteți observa din această poză că unele dintre celule sunt și ele formate, în timp ce altele nu sunt încă în mod complet formate.

Oare cum am putea noi descrie acest tip de embrion? Ce am putea spune? Putem spune despre acesta că este creat în mod complet? Atunci am descrie doar partea care este deja formată, iar dacă am spune că nu este complet format ca și creație, atunci descriem o parte care nu a fost creată încă. În acest moment, se naște întrebarea: embrionul este o creație completă sau incompletă? Nu există o descriere mai bună pe care ar putea știința embriologiei să o ofere decât cea pe care Coranul a dat-o:

„apoi din mudghah [bucată de carne], cu formă, după ce a fost fără formă [plăsmuită și neplăsmuită]” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 22:5]

În acest punct, profesorul Marshall Johnson a oferit concluziile în urma cercetărilor sale:

Ca om de știință, pot lucra doar cu lucruri pe care le pot vedea în mod evident. Pot înțelege cuvintele din Coran care îmi sunt traduse. Așa cum am explicat deja, dacă aș putea să mă transpun în acea epocă, neștiind ceea ce știm astăzi despre lucrurile descrise, nu aș fi putut în acea perioadă să explic ceea ce știința de azi poate explica. Nu găsesc nicio dovadă prin care să pot arăta că această persoană, Mohammed, putea afla aceste informații de undeva. De aceea, nu văd

să existe niciun conflict în ceea ce privește faptul că în cazul său a intervenit o Putere Divină, care i-a spus tot ceea ce s-a scris mai apoi în Coran.³⁰

Cu adevărat, aceasta este Revelația. Singurul lucru pe care oamenii îl pot face este să urmeze ceea ce acești oameni de știință spun, recunoscând faptul că Allah i-a revelat lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) o Carte, provenită din Cunoașterea Divină. De asemenea, Allah le-a promis oamenilor că, în timp, ei vor descoperi semnele care vor putea demonstra faptul că Nobilul Coran este cu adevărat o Carte revelată de Allah.

CAPITOLUL VII

Apariția de noi boli din cauza răspândirii nelegiuirilor

Profesorul T. V. N. Persaud a afirmat:

Mintea mea nu întâmpină niciun fel de dificultate în a recunoaște faptul că ceea ce Mohammed a adus este o Inspirație sau Revelație Divină, care l-au condus pe el la toate afirmațiile făcute.

Vi-l prezentăm pe dr. T. V. N. Persaud, profesor de anatomie și de pediatrie și sănătatea copilului, profesor de obstetrică-ginecologie și știință reproductivă la Universitatea Manitoba, din Winnipeg, Manitoba, Canada. De asemenea, el a fost rectorul Departamentului de Anatomie timp de 16 ani. Profesorul Keith Moore mi l-a prezentat, iar el a considerat că se află în fața unei minți liberale, a unui om de știință care dorește să cunoască adevărul. Profesorul Persaud este unul dintre aceștia. Este unul dintre cei mai cunoscuți oameni de știință în ceea ce privește Departamentul pe care l-a condus și autorul a peste 22 de cărți și a publicat 181 de lucrări științifice. În anul 1991, el a primit premiul J. C. B. Grant din partea Asociației Canadiene a Specialiștilor în Anatomie. El a inclus în cărțile sale câteva versete coranice și hadith-uri profetice, pe care

30 Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era analfabet și era incapabil să scrie ceea ce i se spunea, de aceea, el le-a dictat Coranul companionilor săi și le-a cerut să îl scrie, pentru a îl transmite mai departe

le-a prezentat la numeroase conferințe la care a luat parte. În continuare, vă prezentăm unul dintre hadith-urile pe care profesorul Persaud l-a studiat:

„Atunci când au trecut patruzeci și două de zile de la conceperea fătului, Allah trimite un Înger care să îi ofere forma și care să îi ofere vederea, auzul, pielea, mușchii și oasele. Apoi, Îngerul va întreba: «O, Domnul meu, va fi acesta băiat sau fată?» Iar Allah va decide ceea ce va voi și Îngerul va face întocmai.” (Muslim)

Pozele următoare înfățișează fătul la de la ziua 28 până la ziua 42. În cea de a 35-a zi, fătul încă nu are forma umană, la fel ca și în celelalte poze, fapt pe care îl susține și profesorul Persaud. Vom observa apoi o altă poză, reprezentativă, realizată de către CIBA, care înfățișează fătul la 40 de zile. Nu mult după aceea, la șapte săptămâni, la puțin timp după ce fătul a împlinit 42 de zile, putem observa că acesta este complet schimbat, după cum spune și hadith-ul profetic:

„Atunci când au trecut patruzeci și două de zile de la conceperea fătului, Allah trimite un Înger care să îi ofere forma și care să îi ofere vederea, auzul, pielea, mușchii și oasele” (Muslim)

Profesorul Persaud a prezentat rezultatul a numeroase cercetări privind relația dintre Coran, Sunnah și știința modernă. În continuare, iată un alt hadith pe care profesorul Persaud l-a studiat și pe care l-a transformat în subiect al uneia dintre prezentările sale:

„Dacă nelegiuirea există printre oameni și aceasta devine o practică evidentă și comună a oamenilor, ciurma și alte boli noi se vor răspândi printre ei.”

(Ibn Majah și Al-Hakim)

Prezentăm în continuare și explicațiile profesorului Persaud cu privire la acest hadith:

Este unanim acceptat faptul că schimbările maligne din interiorul colului uterin sunt strâns legate de vârsta femeii, frecvența relațiilor sexuale și a numărului de parteneri. Mai multe studii epidemiologice au indicat, în mod clar, că există o corelație semnificativă între expunerea la mai mulți

parteneri sexuali și apariția ridicată a unui număr mare de carcinomi cervicali. Consecințele și pericolele unor relații sexuale promiscue și a unor practici sexuale deviate au fost exprimate prin intermediul acestui hadith acum mai bine de 1400 de ani. Termenul de «nelegiuire» face referire la adulter, homosexualitate, bestialitate și orice alt timp de perversiuni sexuale. De aceea, nu este doar un produs al imaginației să ne gândim că herpesul și SIDA au apărut ca urmare a acestor fapte și să presupunem că vor apărea noi boli, care nu vor avea niciun fel de tratament.

În zilele noastre, putem mult mai clar să înțelegem semnificația acestui hadith, deoarece homosexualitatea, prostituția și nelegiuirea s-au răspândit și chiar sunt considerate ca fiind ceva legal în multe dintre țările din Occident. Nu au trecut decât câțiva ani de la revoluția sexuală, timp în care aceste boli, despre care profesorul Persaud vorbea, s-au răspândit cu repeziciune și unele dintre ele, așa cum este cazul SIDA, continuă să cauzeze numeroase probleme chiar și în zilele noastre. Cuvintele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sunt deosebit de exacte. SIDA este un exemplu grăitor pentru tipul de boală care nu exista la generațiile anterioare și care astăzi se află în creștere alarmantă, cauzând numeroase probleme; oamenii ajungând să se teamă de aceasta.

Profesorului Persaud trebuie să îi mulțumim și să îi arătăm aprecierea noastră pentru efortul depus. Atunci când l-am întrebat despre acest fenomen care lui îi este extrem de cunoscut, el ne-a spus următoarele:

Mi se pare că Mohammed era un om extrem de obișnuit. El nu știa nici să scrie, nici să citească; era analfabet. Vorbim despre o perioadă care a avut loc acum mai bine de 1400 de ani. Astfel, vorbim despre cineva care era analfabet, dar care făcea afirmații profunde, care sunt deosebit de concrete în ceea ce privește natura științifică. Personal, nu pot înțelege cum ar fi putut să existe măcar o șansă să ofere astfel de date concrete, specificate mai târziu de dr. Moore. Nu am nici cea mai mică îndoială că toate aceste date sunt de Inspirație Divină, provenite prin revelație, care i-au permis lui să aducă astfel de afirmații.

CAPITOLUL VIII

Despre trăsăturile senzoriale ale pielii

Dr. Tejatat Tejasen a spus: Laa ilaaha illa Allah Mohammed Rasul Allah!

Acest bărbat rostește mărturisirea de credință (Shahada), declarând, astfel, că a devenit musulman. Acest lucru s-a întâmplat în timpul celei de a opta Conferințe Medicale din Arabia Saudită, care a avut loc la Riad. Acesta este profesorul Tejatat Tejasen, rectorul Departamentului de Anatomie al Universității Chiang Mai din Thailanda. Înainte de aceasta, a fost decan al Facultății de Medicină din cadrul aceleiași universități.

I-am prezentat profesorului Tejasen câteva versete coranice și hadith-uri profetice care au legătură cu specializarea sa: anatomia. El a comentat că și cărțile lor budiste conțin descrieri concrete ale fazelor dezvoltării embrionare. I-am spus că sunt foarte nerăbdător și interesat să văd aceste texte și să învăț despre aceste cărți. Un an mai târziu, profesorul Tejasen a venit la Universitatea King Abd Al-‘Aziz ca observator din afară. I-am reamintit cuvintele pe care le spusese în trecut, însă și-a cerut scuze și a spus că a făcut acele afirmații fără a fi în cunoștință de cauză. Cercetând în cărțile sale budiste, a constatat că nu există nimic relevant cu privire la acest subiect.

După aceea, i-am prezentat un discurs al profesorului Keith Moore despre compatibilitatea dintre știința embriologiei moderne și conținutul Coranului și Sunnei Profetice și l-am întrebat pe profesorul Tejasen dacă îl cunoaște pe profesorul Keith Moore. Mi-a răspuns că îl cunoaște, bineînțeles, adăugând că acesta este unul dintre cei mai cunoscuți oameni de știință din acest domeniu.

Atunci când profesorul Tejasen a studiat acest articol, a rămas foarte surprins. I-am adresat nenumărate întrebări cu privire la domeniul său de studiu, iar una dintre acestea a făcut referire la descoperirile dermatologice cu privire la trăsăturile senzoriale ale pielii.

I-am spus profesorului Tejasen:

Este interesant de știut că în această Carte Sfântă – Coranul, s-a făcut referire acum mai bine de 1400 de ani în urmă atunci când s-a vorbit despre pedepsele necredincioșilor din Viața de Apoi la faptul că pielea lor va fi distrusă, iar apoi

Allah le va face o altă piele care va percepe pedeapsa focului, fapt ce arată cunoștințe despre terminațiile nervoase ale pielii, după cum spune versetul coranic următor:

„Pe cei care nu cred în versetele Noastre, pe aceia îi vom lăsa să ardă în Foc și de fiecare dată când pieile lor se vor coace, le vom schimba cu alte piei, ca să guste chinul! Allah este Al-‘Aziz [Invincibilul, Cel Atotputernic], Al-Hakīm [Înțeleptul].” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:56]

De aceea, vă întreb: credeți că acest verset vorbește despre importanța terminațiilor nervoase care ajută percepția senzorială a pielii?

Dr Tejasen a răspuns: Da, sunt de acord.

Astfel, putem observa că existau cunoștințe despre acest lucru cu mult înainte de apariția științei moderne, deoarece acest verset ne spune că, dacă cineva săvârșește anumite păcate, pielea sa va cunoaște pedeapsa Focului, după care Allah îi va da o altă piele, acoperind persoana, făcându-i cunoscut faptul că acest lucru este unul dureros. Acest lucru semnifică faptul că musulmanii din acele timpuri știau că receptorii senzației de durere se află la nivelul pielii, de aceea, Allah le va pune o piele nouă, care să simtă la nesfârșit durerea pedepsei.

Pielea este centrul sensibilității la arsură. Astfel, dacă pielea este arsă în totalitate de către foc, aceasta își pierde în totalitate sensibilitatea. Din această cauză, în Ziua Judecății, Allah îi va pedepsi pe necredincioși prin refacerea pielii lor din când în când, după cum El, Preaînaltul și Preaslăvitul, a spus în Coranul cel Nobil:

„Pe cei care nu cred în versetele Noastre, pe aceia îi vom lăsa să ardă în Foc și de fiecare dată când pieile lor se vor coace, le vom schimba cu alte piei, ca să guste chinul! Allah este Al-‘Aziz [Invincibilul, Cel Atotputernic], Al-Hakīm [Înțeleptul].” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:56]

Apoi, l-am întrebat pe profesorul Tejasen:

Este posibil ca aceste versete pe care Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a adus să provină de la o sursă umană?

Profesorul Tejasen a afirmat că acestea nu puteau nicicum să aibă sursă umană, însă, el încă nu s-a putut abține să nu întrebe despre sursele de cunoaștere din acea

perioadă și de unde ar fi putut Mohammed să primească toate aceste informații?!

I-am spus: De la Allah, Preaînaltul și Preaslăvitul. Apoi el a întrebat: Dar cine este Allah? I-am răspuns:

El este Creatorul a tot ceea ce există în acest Univers. Dacă tu găsești înțelepciune în aceste cuvinte, aceasta apare din cauză că ea provine de la Cel care este Cel mai Înțelept. Dacă găsești că există o anumită știință în crearea acestui Univers, aceasta apare din cauză că el este Creația Celui care are această știință. Dacă găsești perfecțiune în ceea ce privește întreaga creație, aceasta este o dovadă că toate lucrurile provin de la Cel care este Atoatecunoscător. Iar dacă găsești milă, aceasta depune mărturie că această creație este o parte a unei ordini unite, cu toate elementele strâns legate între ele în mod ferm, iar acest fapt este dovada că aceasta este Creația Unicului Creator, Preaslăvit fie Numele Său.

Profesorul Tejasen a fost de acord cu ceea ce i-am spus. S-a reîntors în țara sa, unde a ținut nenumărate discursuri cu privire la noua sa cunoaștere și la noile descoperiri. Am cunoștințe asupra faptului că cinci dintre studenții săi s-au convertit la Islam în urma cuvintelor sale. Apoi, la cea de a opta Conferință Medicală de la Riad, Arabia Saudită, profesorul Tejasen a luat parte la o serie de discursuri despre dovezile medicale existente în Coran și Sunnah. El a petrecut patru zile alături de anumiți oameni de știință, musulmani și nemusulmani, vorbind despre existența acestui fenomen în Coran și Sunnah, iar la sfârșitul acestor întâlniri, profesorul Tejasen s-a ridicat și a spus:

În ultimii trei ani, am fost interesat de Coran, pe care sheikh-ul Abd Al-Majiid Az-Zindani mi l-a oferit. Anul trecut, am făcut rost de cele mai recente scrieri ale profesorului Keith Moore tot prin intermediul acestui sheikh. Acesta mi-a cerut să traduc aceste lucrări în limba thailandeză și să țin câteva discursuri musulmanilor din Thailanda. Mi-am îndeplinit promisiunea, așa cum puteți observa din caseta pe care i-am oferit-o sheikh-ului drept cadou. Din studiile mele și din cele pe care le-am aflat pe parcursul acestor

conferințe, cred că tot ceea ce a fost scris în Coran acum mai bine de 1400 de ani este adevărat, fapt care poate fi dovedit prin fapte științifice. Din moment ce Profetul Mohammed nu știa nici să scrie și nici să citească, Mohammed trebuie să fi fost un Mesager care a relatat acest adevăr ce i-a fost revelat lui ca o lumină de la Cel care este Creatorul Suprem. Acest Creator trebuie să fie Allah. De aceea, cred că a sosit momentul să spun: Laa Ilaaha Illa Allah, că nu există nimeni demn de adorare în afară de Allah, Mohammed Rasul Allah, iar Mohammed este Mesagerul lui Allah.

Acest lucru nu l-am aflat numai prin intermediul cunoștințelor științifice prezentate în aceste conferințe, ci și datorită faptului că am avut marea șansa de a întâlni mulți oameni de știință noi și de a lega prietenii cu o mare parte dintre participanți. Însă, cel mai prețios lucru pe care l-am câștigat venind la această conferință este acesta: Laa ilaaha illa Allah Mohammed Rasul Allah! Și faptul că am devenit musulman.

Cu adevărat, Adevărul vine de la Allah, după cum ni se spune în Coranul cel Sfânt:

„Și cei cărora li s-a dat știința văd [știu] că ceea ce ți s-a trimis de către Domnul tău este Adevărul care călăuzește către Calea Celui care este Al-‘Aziz [Invincibilul, Cel Atotputernic], Al-Hamīd [Cel Demn de Laudă].”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 34:6]

CAPITOLUL IX

Ce spune Coranul despre creier

Allah ne vorbește în Coran despre unul dintre necredințioșii care i-a interzis Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să se roage în interiorul Ka'bei:

„Însă nu! Dacă el [Abu Jahl] nu va înceta, Noi îl vom apuca și îl vom trage cu putere de nasiah [cea mai înaltă parte a frunții sale, care se referă la lobul frontal al creierului], ~ O nasiah [cea mai înaltă parte a frunții sale care se referă la lobul frontal al creierului]. Această parte se caracterizează prin

faptul că este mincinoasă și păcătoasă, deoarece lobul frontal controlează conștiința pe care o avem cu privire la propriile noastre fapte, judecata și tot ceea ce se întâmplă în timpul acțiunilor noastre zilnice, reacțiile noastre emoționale, limbajul pe care îl folosim, la fel ca și cunoașterea cuvintelor pe care le folosim. De asemenea, aceasta joacă un rol important în procesarea informațiilor, prin urmare, în intelect. – a se vedea informațiile cu privire la lobul frontal de pe wikipedia.org] mincinoasă și păcătoasă.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 96:15-16]

De ce descrie Coranul partea din față a capului ca fiind mincinoasă și păcătoasă? De ce nu spune Coranul că persoana este mincinoasă și păcătoasă? Există vreo legătură între partea din față a capului și trăsăturile persoanei de a fi mincinoasă și păcătoasă?

Dacă ne uităm la craniu, în partea din față a capului, vom observa că acolo se află partea prefrontală a creierului. Ce ne spune psihologia despre funcția acestei părți a capului? În cartea Elemente esențiale ale anatomiei fiziologice găsim: Motivația și dorința de a planifica și de a iniția o acțiune se petrece în porțiunea anterioară a lobului central, zona prefrontală. Aceasta este o zonă asociată cortexului cerebral...

Cartea mai spune, de asemenea:

În legătură cu implicarea acestuia în motivarea persoanei, partea prefrontală este considerată a fi centrul funcțional al agresiunii...

Astfel, această parte a creierului este responsabilă pentru planificarea, motivarea și inițierea comportamentelor bune și rele și, de asemenea, este responsabilă cu spunerea minciunilor sau vorbirea adevărului. De aceea, este adecvat să numești partea din față a capului ca fiind păcătoasă și mincinoasă, după cum Coranul ne spune: „De naasiyah cea mincinoasă și păcătoasă!” Oamenii de știință au descoperit această funcție a zonei prefrontale în ultimii șaiszeci de ani, conform profesorului Keith Moore.

CAPITOLUL X

Câteva versete coranice despre geologie și originea Pământului

Profesorul Alfred Kroner a spus:

multe dintre afirmațiile făcute în acea perioadă nu puteau fi dovedite, deoarece doar metodele științifice din zilele noastre sunt în postura de a dovedi ceea ce Mohammed a spus acum mai bine de 1400 de ani.

Vi-l prezentăm pe profesorul Alfred Kroner, unul dintre cei mai renumiți geologi din lume. El este profesor de geologie și rector al Institutului de Geologie din cadrul Universității Johannes Gutenberg din Mainz, Germania. L-am întâlnit și i-am prezentat numeroase versete coranice și hadith-uri ale Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pe care le-a studiat și a comentat pe baza acestora. Apoi, am purtat o discuție cu el. Profesorul Kroner a spus:

Luând în considerare nenumărate întrebări și ținând cont de locul din care Mohammed provenea, căci, până la urmă, el provenea dintre beduini³¹, consider că este aproape imposibil ca el să fi avut cunoștințe despre lucruri precum originea Universului, deoarece oamenii de știință au aflat acest fapt nu cu mulți ani în urmă cu ajutorul unei tehnologii complexe și avansate care nu exista în acea perioadă.

Profesorul Kroner a ales unul dintre versetele coranice care îi dovedeau lui faptul că aceste cuvinte nu puteau să îi aparțină Profetului Mohammed însuși (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Exemplul pe care acesta l-a ales este o descriere din Coran care arată că Universul își are originea într-o singură entitate. Allah, Preaînaltul și Preaslăvitul, a spus:

„Oare nu văd cei care nu cred că Cerurile și Pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu³²” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:30]

31 Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu s-a născut, de fapt, în mijlocul beduinilor, ci în sânul tribului Banu Hashim

32 Animale și plante, fapt care este confirmat de teoria științei moderne despre apariția Pământului și a vieții pe el

Semnificația termenului de ratqan care apare în acest verset, după cum au susținut Ibn Abbas, Muhajid și alții (Allah să fie mulțumit de ei!), este că Cerurile și Pământul au fost unite sau amestecate și mai apoi au fost separate unele de altele. Profesorul Kroner a folosit acest verset pentru a demonstra că niciun om din perioada Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu putea avea cunoștințe despre acest fapt. El a spus:

Cineva care, acum mai bine de 1400 de ani, ce nu avea cunoștințe de fizică nucleară, după părerea mea, nu putea să se afle în poziția de a găsi prin intermediul propriei sale minți, spre exemplu, că Pământul și Cerurile au avut aceeași origine sau multe altele dintre subiectele pe care le-am discutat deja.

După părerea noastră, în multe puncte, profesorul Kroner tinde să fie puțin evaziv. Spre exemplu, i-am cerut să descrie condițiile geologice ale Arabiei Saudite. L-am întrebat:

A fost Arabia Saudită o zonă plină de oaze și de râuri?

El a răspuns:

În timpul Epocii Glaciare. De asemenea, este bine-cunoscut faptul că ghețarii de la Polul Nord se mișcă încet-încet către partea de Sud. Atunci când acești ghețari se vor afla în zona Peninsulei Arabice, apa se va schimba, iar Arabia Saudită va deveni una dintre cele mai verzi și mai umede părți ale lumii.

L-am întrebat atunci: „Va deveni Arabia Saudită un pământ al oazelor și al râurilor?” El a răspuns: „Da, este un fapt dovedit științific.” Aceste lucruri ne-au uimit și ne-am întrebat cum este posibil ca el să afirme că acest fapt este unul științific, din moment ce este un eveniment care va avea loc în viitor, de aceea, am întrebat: „De ce?” El a răspuns:

Deoarece Epoca Glaciară a început și putem deja observa ghețarii din Nord coborând spre Sud. De fapt, zăpada polară se află acum aproape în poziția de a se apropia de Peninsula Arabică. Putem observa semnele acestui fenomen în viscoalele care lovesc partea nordică a Europei și a Americii în fiecare iarnă. Oamenii de știință au alte semne și informații care dovedesc că ne aflăm acum la începutul unei noi Epoci Glaciare. Acesta este un lucru științific.

De aceea, i-am spus:

Ceea ce ați menționat a fost cunoscut de către oamenii de știință abia după

o serie de descoperiri și cu ajutorul unor instrumente specializate. Însă, am găsit deja acest fapt menționat de către Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) acum mai bine de 1400 de ani:

„Ceasul nu va sosi până când bogăția nu va deveni abundentă și nu va fi atât de multă încât o persoană care va dori să ofere Zakah din propria avere nu va găsi pe nimeni care să poată să accepte și până când Arabia Saudită nu va deveni o pășune plină de râuri.” (Muslim)

În acest moment, l-am întrebat pe profesorul Kroner: „Cine ar fi putut să îi spună Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) că pământurile Arabiei Saudite se vor umple de oaze și de râuri?” El a răspuns imediat: „Romanii.” Acest lucru mi-a amintit de faptul că profesorul este evaziv. De aceea, l-am întrebat apoi: „Însă cine putea să îi spună Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) că pământurile Arabiei Saudite vor fi pline de pășuni și de râuri?” Profesorul Kroner a devenit evaziv, dacă nu chiar rușinat, dar, cu toate că era pus în fața adevărului, el a fost suficient de curajos încât să spună în mod franc: „Acest lucru putea să fie cunoscut de el doar printr-o revelație venită de Sus.”

În final, după discuțiile avute împreună, el a făcut următoarele comentarii:

Dacă vei combina toate acestea împreună cu afirmațiile care apar în Coran, prin care se relatează despre Pământ și formarea acestuia, poți afirma că informațiile aflate în interiorul acestuia sunt adevărate. Acestea pot fi astăzi demonstrate prin intermediul metodelor științifice și, într-un fel, putem afirma că Nobilul Coran este o carte de știință, cu fapte care în acea perioadă nu puteau fi dovedite de un simplu om. Unele dintre informațiile cuprinse în interiorul acestuia nu pot fi încă demonstrate de către știința modernă, care poate demonstra acum că acestea nu puteau fi spuse de către Mohammed acum mai bine de 1400 de ani.

Allah confirmă aceasta în Cartea Sa, în care spune:

„El [Coranul] nu este decât Îndemnare pentru lumi ~ Și voi veți cunoaște vestea lui după un timp!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 38:87-88]

CAPITOLUL XI

Informații geologice cuprinse în Coran

Cum poți să îi aduci cuiva dovezi că această religie este una adevărată, dacă acea persoană nu vorbește limba arabilor și nu știe nimic despre inimitabila elocvență a Coranului? Aceasta este singura cale prin care aceștia pot afla: să învețe limba arabă și să devină maeștri în știință? Răspunsul este: cu siguranță nu. Allah, Preainaltul și Preaslăvitul, le-a arătat acestora milă, ca și tuturor generațiilor care vor veni după ei, prin oferirea de dovezi adecvate pentru întreaga omenire, indiferent de rasă, limbă sau epocă.

Vi-l prezentăm pe profesorul Palmer, unul dintre cei mai mari și cunoscuți geologi din Statele Unite ale Americii. El a condus Comitetul care a organizat aniversarea centenarului Societății Geologice din America. Atunci când l-am întâlnit, i-am prezentat câteva versete coranice și niște ahadith, care l-au uimit deosebit de tare. Îmi amintesc (asta ca o mică anecdotă) reacția sa în momentul în care l-am informat despre faptul că în Coranul cel Glorios întâlnim informații despre cea mai joasă parte a Pământului, situată în apropierea Ierusalimului, unde a avut loc o bătălie între persani și romani. Despre acest fapt, Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Alif, Lām, Mim ~ Romanii au fost înfrânți ~ În pământul cel mai apropiat [adn al-ardh], însă după înfrângerea lor, vor învinge ei.”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 30:1-3]

Termenul de adna înseamnă atât apropiat, cât și cel mai de jos. Comentarii Coranului (Allah să aibă milă de ei!) sunt de părere că adnal-ardh semnifică cel mai apropiat Pământ de Peninsula Arabică. Însă, cuvântul conține în interiorul său și cea de a doua semnificație. În acest mod, Coranul cel Glorios ne oferă un cuvânt cu semnificații multiple, după cum ne-a spus și Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Mi-au fost oferite cele mai cuprinzătoare cuvinte.”

(Bukhari și Muslim)

Atunci când am cercetat să vedem care este cea mai joasă parte a Pământului, am aflat că aceasta este exact acel colț de lume care a fost martor la bătălia în care romanii au luptat. Atunci când l-am informat pe profesorul Palmer despre acest lucru, el l-a contestat, spunând că sunt mult mai multe locuri care sunt mai joase decât această zonă precizată în Coran. El a dat exemple de astfel de locuri situate în Europa și în Statele Unite ale Americii. L-am asigurat că informația pe care i-am adus-o este corectă și că aceasta a fost verificată. Profesorul avea cu sine un glob topografic, pe care erau înscrise dealurile și depresiunile. Mi-a spus că va fi foarte ușor, cu ajutorul globului, să știm cu siguranță care era cel mai jos loc de pe Pământ. A întors globul cu propriile mâini și s-a uitat la semnul așezat în dreptul orașului Ierusalim. În dreptul acestuia, era o mică săgeată, scriind despre această zonă: „cea mai joasă parte de pe fața Pământului.” Profesorul Palmer s-a grăbit să afirme că informația noastră a fost una corectă și să spună:

Aceasta este situat în apropierea Mării Moarte care este chiar aici și, ceea ce este destul de interesant, este faptul că pe glob scrie că aceasta este „cea mai joasă parte a Pământului”. Cu siguranță, acest lucru se susține prin interpretarea acestor cuvinte critice.

Profesorul Palmer a fost și mai uimit atunci când a aflat că Nobilul Coran vorbește despre trecut și descrie cum a apărut creația pentru prima dată; despre cum Cerurile și Pământul au fost create; cum au fost munții prinși în pământ, cum a apărut vegetația; despre cum este Pământul în zilele noastre, descriind munții și fenomenul formării lor, ca și schimbările petrecute la suprafața Pământului, iar ca mărturie că toate aceste lucruri sunt reale, stă acel colț de pământ din Peninsula Arabică. De asemenea, în Coran este descris chiar și viitorul pământului arabilor, ca și al întregului Pământ. În acest punct, profesorul Palmer a recunoscut că Sfântul Coran este o Carte minunată, care descrie trecutul, prezentul și viitorul. La fel ca mulți alți oameni de știință, profesorul Palmer a fost ezitant la început, însă, nu peste mult timp, a venit cu propriile opinii. În Cairo, a prezentat o foaie de cercetare în care discuta despre aspectele inimitabile ale cunoașterii geologice conținute de Coran. A afirmat, de asemenea, că nu știe cu exactitate unde se situa cunoașterea științifică în timpul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah

fie asupra sa!). Însă, din ceea ce știa despre aceasta și despre semnificația ei din acea perioadă, putem conchide fără nicio urmă de îndoială că Nobilul Coran este Lumina Cunoașterii Divine care i-a fost revelată lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Prezentăm, în continuare, concluziile profesorului Palmer:

Ar trebui să cercetăm istoriile orale din perioada Evului Mediu pentru a ne asigura că astfel de fapte au fost relatate. Dacă nu există niciun fel de relatare în acest sens, atunci aceasta întărește credința că Allah a transmis prin intermediul lui Mohammed o parte din Cunoașterea Sa, pe care noi abia am descoperit-o recent, în timpurile moderne. Ne dorim să existe în continuare un dialog continuu cu privire la informațiile științifice pe care Coranul le conține cu privire la geologie. Vă mulțumesc din suflet!

Astfel, după cum puteți observa, acesta este unul dintre cei mai mari geologi ai timpurilor noastre, venit din Statele Unite ale Americii, însă, tot are nevoie de cineva care să îi arate care este adevărul. Atât occidentalii, cât și orientalii, au trăit în mijlocul acestei bătălii dintre religie și știință. Acest tip de bătălie este una invizibilă, deoarece toate mesajele anterioare au fost distorsionate. Cu toate acestea, Allah l-a trimis pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu religia Sa, Islamul, pentru a putea corecta ceea ce a fost distrus în acestea.

Natura primordială a omului, al-fitrah, cu care Allah l-a creat, nu poate să își câștige liniștea decât prin intermediul Islamului sau al credinței. Cei care nu au imaan (credință) se află într-o stare continuă de neliniște și confuzie. Mai mult decât atât, atmosfera de libertate care există în Occident îi ajută pe oamenii de știință occidentali să spună tot ceea ce cred, fără teamă și fără timiditate. I-am auzit de multe ori confirmând și recunoscând miracolul epocii moderne, Coranul, care va supraviețui până la venirea Zilei Judecâții.

CAPITOLUL XII

Munții

Acum vom face cunoștință cu un om de știință unic, care se diferențiază de toți ceilalți oameni de știință, dar care, pe de altă parte, este o persoană reprezentativă pentru grupul tuturor învățaților. Acesta este profesorul Siaveda, unul dintre cei mai cunoscuți geologi marini din Japonia și unul dintre cei mai cunoscuți oameni de știință din întreaga lume. Mintea sa a fost umplută cu numeroase informații distorsionate și suspicioase cu privire la toate religiile lumii.

Atunci când l-am întâlnit, mi-a spus: „Voi, învățații religioși din lumea întreagă, ar trebui să vă țineți gura închisă pentru totdeauna.” I-a răspuns: „Dar de ce profesore? De ce?” El mi-a răspuns: „Deoarece atunci când vorbiți cauzați războaie, încercând să separați oamenii între ei.” L-am întrebat atunci: „De ce alianța NATO și Pactul WARSAW dețin așa de multe arsenale și arme nucleare pe care le răspândesc pretutindeni: în spațiu, pe mare, pe întreg Pământul și chiar și sub pământ? De ce aceasta? Din cauza religiei?” Profesorul a rămas tăcut, iar eu am continuat, spunându-i: „În orice caz, cunosc atitudinea dumneavoastră cu privire la toate religiile existente, însă, din moment ce nu dețineți foarte multe informații despre Islam, ar fi bine dacă ați asculta ceea ce am de spus.” După aceasta, i-am adresat o serie de întrebări privind domeniul specializării sale și, de asemenea, i-am adus la cunoștință versetele coranice și hadith-urile care menționau fenomenele pe care le susținea el. Una dintre aceste întrebări făcea referire la munți și la dilema dacă aceștia erau sau nu ferm înrădăcinați în pământ. El a răspuns, spunând:

Diferența fundamentală dintre munții continentali și cei oceanici se află în aspectul lor material. Munții continentali sunt făcuți în mod esențial din roci sedimentare, în timp ce munții oceanici sunt alcătuiți în principal din roci vulcanice. Munții continentali s-au format prin intermediul unor forțe compresionale, iar cei oceanici prin intermediul unor forțe de extensie. Însă, numitorul comun între aceste două tipuri de munți este faptul că ambele forme au rădăcini solide care să susțină munții. În cazul munților continentali,

densitatea materială este scăzută și se extinde în jos, în pământ, ca rădăcină. În cazul munților oceanici, se află, de asemenea, un material care să suporte muntele ca rădăcină, însă acesta nu este ușor, ci fierbinte, extinzându-se până la un anumit punct. Însă, în ceea ce privește densitatea, rădăcina acestora îndeplinește același rol: de a susține munții. De aceea, funcția rădăcinilor este aceea de a susține munții, conform legilor lui Arhimede.

Profesorul Siaveda a descris forma munților, fie că aceștia se află pe pământ sau în interiorul mării, ca fiind aceea a unor țărushi. Putea cineva în timpul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să cunoască forma munților? Putea cineva să își imagineze că muntele solid, atât de masiv, pe care îl vedea în fața ochilor, se extinde adânc în interiorul pământului și că are o rădăcină, așa cum ne asigură oamenii de știință? Un număr mare de cărți de geografie, atunci când vorbește despre munți, descrie doar partea care se află la suprafața pământului și aceasta pentru că ele nu sunt scrise de către specialiștii în geologie, însă oamenii de știință moderni ne vorbesc despre acestea, descriindu-i în același fel în care a făcut-o și Allah în Coranul cel Glorios:

„Oare nu am făcut Noi Pământul gata [asemeni unui pat], pentru ca voi să locuiți pe el?~ Și [oare nu am făcut Noi] munții asemeni unor țărushi [astfel încât Pământul să fie întărit și să nu se clatine sub pașii voștri din cauza vitezei imense a mișcării sale]?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 78:6-7]

L-am întrebat pe profesorul Siaveda dacă munții au și o funcție în stabilizarea scoarței terestre. El mi-a spus că acest lucru nu a fost stabilit încă de către oamenii de știință. Pentru a putea să îi răspund, am cercetat și m-am interesat cu privire la acest subiect și am descoperit că majoritatea oamenilor de știință oferă acest răspuns, cu excepția a câtorva dintre ei. Printre aceștia din urmă, se numără și autorii cărții „Pământul”. Această carte este considerată a fi un text de referință în studiul Pământului în numeroase universități din întreaga lume. Unul dintre autorii acesteia este Frank Press, care a fost președintele Academiei de Știință din SUA. Ce anume spune el în această carte? El ilustrează munții sub forma unor țărushi, iar muntele în sine este doar o mică parte dintr-un întreg, cu o rădăcină adânc înrădăcinată în pământ. Dr. Press

vorbește despre funcțiile munților și arată că aceștia joacă un rol important în stabilizarea scoarței terestre. Acest fapt este exact ceea ce Coranul a descris acum mai bine de paisprezece secole. Astfel, în Coranul cel Nobil găsim:

„Și El a fixat munții cu putere [pe Pământ, făcându-i asemeni penelor de susținere, astfel încât acesta să stea ferm în ciuda vitezei mari de rotație],”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 79:32]

De asemenea, mai găsim:

„Și [oare nu am făcut Noi] munții asemeni unor țărushi [astfel încât Pământul să fie întărit și să nu se clatine sub pașii voștri din cauza vitezei imense a mișcării sale]?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 78:7]

De asemenea, Allah, Preaînaltul și Preaslăvitul, mai spune:

„El a așezat pe Pământ munți statornici, ca să nu se clatine cu voi ”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 16:15]

Însă, cine ar fi putut să îl informeze pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) despre toate aceste lucruri? L-am întrebat pe profesorul Siaveda:

„Care este opinia dumneavoastră cu privire la ceea ce ați observat în aceste versete coranice privind secretele Universului, pe care oamenii de știință le-au descoperit abia acum?”

Răspunsul său a fost:

Acest lucru mi se pare foarte, foarte misterios, aproape de necrezut. Chiar mă gândesc că, dacă ceea ce tu ai spus este adevărat, atunci această carte este una cu adevărat remarcabilă.

Da, ce ar putea oamenii de știință să spună? Aceștia nu pot să atribuie cunoștințele pe care Allah i le-a transmis Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și conținute de Coran unei ființe umane, deoarece niciun om de știință al acelor timpuri nu era capabil să realizeze aceasta. Mai mult decât atât, omenirea întregă nu are niciun fel de explicație pentru aceasta și nu poate face altfel decât să atribuie toată această știință unor forțe suprapământene. Da, cu adevărat aceasta este o Revelație de la Allah, pe care Acesta a lăsat-o ca pe un semn ce îi va însoți pe oameni până la sosirea Zilei Judecării

CAPITOLUL XIII

Adevăruri despre mări și oceane

Vi-l prezentăm pe Dr. William W. Hay, profesor de geologie la Universitatea din Colorado, Boulder, SUA, fost decan al Școlii de Marină și de Știință a Atmosferei Rosentiel din cadrul Universității din Miami, Florida, SUA. Am mers cu el într-o expediție marină, pentru a ne prezenta câteva fenomene strâns legate de studiul nostru cu privire la miracolele științifice din Coran și Sunnah. I-am adresat nenumărate întrebări despre suprafața marină, diviziunea între zona de suprafață și cea de adâncime a mării, ca și despre fundul oceanului și geologia marină. De asemenea, l-am întrebat pe profesorul Hay despre separarea apelor în zone mixte, apa mărilor diferențiindu-se de apă proaspătă a râurilor. El a fost deosebit de drăguț și ne-a răspuns la toate întrebările într-un mod detaliat.

Cu privire la separarea mărilor, el ne-a explicat că apa mărilor nu este o suprafață omogenă, așa cum ni se pare nouă atunci când privim. Mai mult decât atât, mările sunt diferite, care se disting prin existența unui grad diferit de salinitate, temperatură și densitate. Putem observa că există o diferență de culoare, ca o linie ce separă aceste două tipuri de mări, însă, ochiul uman nu este capabil, prin natura sa, să observe acest fapt. Iată o poză făcută din satelit prin care se pot observa diferitele tipuri de apă, cu diferite culori. Spre exemplu, putem observa aici diferite tipuri de albastru: unul mai deschis, unul mai închis și unul foarte închis. Alte tipuri de apă au o culoare verzuie. Culorile diferite reprezintă diferențele de temperatură de la suprafața mării. Totuși, după cum știm cu toții, apele acestor mări și oceane nu vor avea în ochii noștri altă culoare decât cea albastră. Aceste diviziuni pot fi observate doar prin cercetare științifică și prin intermediul tehnologiei moderne. Allah ne-a informat despre acest lucru în Coranul cel Glorios. El a lăsat libere (maraja) cele două mări pentru a se întâlni:

„El a slobozit cele două mări ca să se întâlnească.” [Traducerea sensurilor

Coranului cel Sfânt, 55:19]

Acest verset a cunoscut două interpretări. Una dintre acestea afirmă că, în conformitate cu semnificația literară a termenului de maraja, acesta se referă la faptul că mările se întâlnesc și se amestecă între ele. Însă, Coranul merge mai departe și afirmă că între mări există o anumită barieră care le împiedică să își depășească limitele sau ca apa uneia să o inunde pe a celeilalte.

Cei care susțin cea de a doua opinie s-au întrebat cum este posibil să existe o barieră între mări, care le împiedică să se amestece una cu cealaltă, din moment ce versetul arată că mările se întâlnesc între ele. Aceștia au conchis că mările nu se întâlnesc de fapt și au propus o nouă semnificație pentru termenul de maraja, iar oamenii de știință moderni de astăzi au numeroase modalități prin care pot susține acest fapt. Mările și oceanele nu se întâlnesc între ele, așa cum este, spre exemplu, cazul Mării Mediterane și a Oceanului Atlantic.

Acesta este un exemplu excelent pentru cercetarea științifică islamică modernă. Tehnologia modernă poate, astfel, să ne ajute să dovedim inimitabilitatea Coranului. Am discutat acest verset ca și alte versete mai lungi cu profesorul Hay și apoi l-am întrebat următorul lucru:

Care este opinia dumneavoastră cu privire la acest fenomen, mai ales că acum dețineți anumite texte care au fost revelate acum mai bine de 1400 de ani și care descriu cu minuțiozitate secrete detaliate ale Universului, pe care niciun om al acelor timpuri nu avea cum să le cunoască vreodată, deoarece nu aveau nici tehnicile și nici echipamentele adecvate?

Profesorul Hay a răspuns:

Mi se pare foarte interesant că acest tip de informații se găsesc într-o Scriptură atât de veche cum este Coranul cel Sfânt și nu pot înțelege în niciun fel de unde provin acestea, însă mi se pare extrem de interesant faptul că ele se află acolo și că acest fapt este pe cale de a fi descoperit, ca și semnificația anumitor pasaje.

Apoi i-am spus:

Deci negați în mod categoric ca aceasta să aparțină unei surse umane. Care credeți că este sursa originală a acestor informații?

Profesorul Hay a spus: Ei bine, cred că acesta este de natură Divină.

Cu adevărat, aceasta este Știința Divină pe care Allah a trimis-o cu scopul de a

susține Mesajul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus:

„Fiecărui Profet i s-a oferit ceva prin care să îi facă pe oamenii din comunitatea sa să creadă în el. Mie mi s-a oferit Revelația de la Allah și sper că voi avea cel mai mare număr de oameni care să mă urmeze în Ziua Judecății.” (Bukhari)

Această Revelație conține propriul său miracol care va sta ca o dovadă pentru întreaga omenire în Ziua Judecății.

CAPITOLUL XIV

Adâncimea mărilor și a oceanelor

Miracolul Coranului este unul care durează veșnic și care este reînnoit continuu, până la venirea Zilei Judecății, fiind adresat tuturor oamenilor, indiferent de diferențele culturale dintre ei sau de epocile pe care acesta le străbate. Beduinii din deșert, la fel ca și profesorii universitari, vor găsi în Coran lucruri care le vor fi suficiente.

Vi-l prezentăm pe profesorul Dorja Rao, specialist în geologia marină, profesor la Universitatea King Abd Al-‘Aziz din Jeddah. L-am întâlnit și i-am prezentat o serie de versete coranice care conțin dovezi științifice susținute prin Coran. A fost foarte uimit de ceea ce a citit și a auzit. El a citit traducerea sensurilor Coranului și a introdus câteva dintre versetele sale în câteva cărți de știință, discutând pe baza a ceea ce Allah afirmă în Coranul cel Glorios:

„Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și deasupra lor norii. Întunecimi unele deasupra altora. Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nicio lumină.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 24:40]

Profesorul Rao a confirmat faptul că oamenii de știință ai zilelor noastre cunosc acum această întunecime prin intermediul submarinelor care le-a

permis să se scufunde în adâncurile oceanelor, acolo unde oamenii singuri nu au cum să ajungă (omul putându-se scufunda doar până la o adâncime de maximum treizeci de metri).

Cei care fac scufundări pentru a găsi perle ajung doar în apele mai puțin adânci și nu pot ajunge mai jos de atât. Oamenii nu pot supraviețui în părțile întunecate ale oceanelor, deoarece acestea sunt la adâncimi foarte mari, care depășesc limita posibilă pentru ființa umană. Însă, putem observa că versetul menționat anterior aduce în discuție un fenomen care se întâlnește la o adâncime considerabilă în interiorul mărilor și oceanelor. Mai mult decât atât, afirmația lui Allah cu privire la întunecimea dintr-o mare adâncă nu se referă la orice mare, deoarece nu toate mările pot fi descrise ca fiind alcătuite din straturi diferite de întunecime. Acest tip de întunecime stratificată ce se regăsește la anumite adâncimi are două cauze, care au ca rezultat stratificarea acestora în straturi succesive. Raza Soarelui este alcătuită din șapte culori, iar atunci când ea atinge suprafața apei, lumina acesteia se dispersează, alcătuiind toate aceste culori.

În poza de mai jos, putem vedea raza de soare care străpunge adâncimea oceanului. Stratul cel mai de sus a absorbit culoarea roșie, care ajunge până la adâncimea de zece metri. Dacă un scufundător poate ajunge până la adâncimea de treizeci de metri și este rănit în timp ce se află acolo, el nu va putea să își vadă propriul sânge, deoarece culoarea roșie nu ajunge până la această adâncime. De asemenea, așa cum putem observa în această poză, culoarea portocalie urmează imediat. Apoi, la o adâncime de cincizeci de metri, culoarea galbenă este absorbită. La o adâncime de o sută de metri, culoarea verde a razelor de soare este absorbită. La o adâncime de peste două sute de metri, culoarea albastră este absorbită și tot așa mai departe. Astfel, putem observa că oceanul devine în mod progresiv mai întunecat și că întunericul îi ia locul razei de lumină. De asemenea, întunericul apare ca urmare a existenței unei bariere care ascunde lumina.

Razele de lumină, pe care le observăm în această poză, provin de la soare și sunt absorbite de către nori, care, la rândul lor, răspândesc câteva dintre aceste raze, formând astfel un strat de întuneric sub nori. Acesta este primul strat

de întuneric. Apoi, când razele de soare ating suprafața oceanului, ele sunt reflectate de către valurile oceanului, fapt care îi conferă acestuia o aparență strălucitoare. Din acest motiv, atunci când sunt valuri, intensitatea acestei reflecții depinde de unghiul valurilor. De aceea, valurile sunt cele care reflectă lumina și care cauzează apoi apariția întunericului. Razele de soare care nu se reflectă penetrează suprafața apei și ajung în adâncimea oceanului și, astfel, oceanul este împărțit în mai multe straturi, atât la suprafață, cât și la adâncimea apei. Suprafața oceanului este caracterizată de lumină și căldură, în timp ce adâncimea sa se caracterizează prin prezența întunericului.

Aceste două părți ale oceanului diferă în ceea ce privește proprietățile și caracteristicile pe care le au, iar partea de suprafață este separată de cea de adâncime prin intermediul valurilor. Aceste valuri interne au fost descoperite abia în anul 1900. Oamenii de știință au descoperit abia recent că există anumite valuri interne care ocupă suprafețe dense aflate între straturi și anumite densități ale apei. Valurile interne acoperă adâncimea apei mărilor și oceanelor deoarece apele de adâncime au o densitate mai mare decât valurile aflate deasupra lor. Valurile interne se comportă asemeni celor de suprafață. Însă, ele nu pot fi văzute de către ochiul uman, însă pot fi detectate prin studiul schimbărilor temperaturii sau ale salinității din anumite locuri specifice.

Dedesubtul acestor valuri care separă cele două părți ale oceanului, începe partea întunecată. Peștii aflați la această adâncime nu pot vedea, singura lor sursă de lumină este propriul lor trup. Această întunecime care este stratificată sau care este diferențiată de cealaltă parte este cea despre care s-a făcut referire în Coranul cel Glorios, atunci când a fost spus:

„Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri ” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 24:40]

Cu alte cuvinte, deasupra acestor valuri se află așezate alte valuri. Ultimul dintre acestea se regăsește la suprafața oceanului. Coranul ne-a informat că această întunecime este:

„Întunecimi unele deasupra altora ”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 24:40]

Mai mult, această întunecime cauzată de către barierele existente este explicată prin existența întunecimii absorbite de culori la anumite nivele ale apei ce sunt

așezate unele peste altele. Coranul merge mai departe și afirmă:

„Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nicio lumină.”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 24:40]

Aici este întuneric total, submarinele care ajung până la această adâncime trebuie să își aducă propriile surse de lumină, deci, cine ar fi putut să îl informeze despre toate acestea pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?

I-am prezentat Profesorului Rao numeroase versete care discutau despre această temă și apoi l-am întrebat: „Ce credeți despre existența acestor informații științifice în Coran? Cum ar fi putut Profetul Mohammed să cunoască toate aceste lucruri acum mai bine de paisprezece secole?”

Profesorul Rao a răspuns:

Este greu de imaginat faptul că acest tip de cunoaștere exista acum mai bine de 1400 de ani. Poate despre anumite lucruri ei doar puteau să aibă anumite păreri în acea perioadă, însă să descrie astfel de lucruri cu detalii nenumărate este foarte dificil. Așadar, aceasta nu este nici pe departe cunoașterea minții umane. O ființă umană obișnuită nu poate explica acest fenomen cu atât de multe detalii. De aceea, consider că aceste informații au o sursă supranaturală.

Da, cu adevărat, astfel de informații trebuie să provină dintr-o sursă care este superioară cunoașterii umane. Aceasta nu poate avea o sursă umană, după cum a spus și profesorul Rao, deoarece aceasta este mult deasupra naturii și capacităților umane. Ceea ce profesorul Rao a dorit să spună, este faptul că aceste informații nu pot fi atribuite niciunei ființe umane, ci sunt cuvintele Celui care se află deasupra naturii umane, a Universului și a secretelor sale, după cum Coranul ne spune:

„Spune: «L-a pogorât Acela care știe taina din Ceruri și de pe Pământ.»”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 25:6]

Coranul provine de la Allah. În acest sens, mărturiile oamenilor de știință se succed unele după altele în dorința de a demonstra că această călăuzire și lumină conțin în interiorul lor dovezi incontestabile ale adevărului adus de Coran, deoarece acesta este sursa călăuzirii până la sosirea Zilei Judecării.

CAPITOLUL XV

Oceanografia între descoperiri științifice și versete coranice

Vi-l prezentăm pe profesorul Shroeder, savant în domeniul oceanografiei din Germania, pe care l-am întâlnit la Seminarul de științe oceanografice al Universității „Regele Abd Al-‘Aziz” din Jeddah. Acolo mi s-a cerut să țin un discurs despre „Oceanografie între descoperiri științifice și versete coranice”. A doua zi, profesorul Shroeder s-a ridicat și a comentat cu privire la discursul meu. El a început prin a spune:

Aș dori să comentez cu privire la conferința de ieri ținută de Sheikh Az-Zindani și aș vrea să subliniez cât de mult apreciez acest discurs al său, în cadrul unei astfel de reuniuni științifice. Nu trebuie ca cineva să fie musulman, să privească știința într-un cadru religios general, însă chiar și pentru mine, creștin fiind, este important să nu se privească știința numai așa cum este ea, ci într-un sens mai larg și ca imagine în ansamblul ei, iar atunci când este comparată cu o religie, trebuie privită în cadrul religiei.

Apoi, profesorul Shroeder a început să discute despre relația dintre știință și religie. El s-a referit la decalajul dintre diferitele religii și știință, deoarece există o repulsie reciprocă între liderii religioși și savanții științelor naturii. Cu toate acestea, profesorul Shroeder a fost uimit atunci când a fost informat despre adevărul conținut de versetele coranice revelate acum mai bine de 1400 de ani. El a comentat:

În multe religii întâlnim lideri care cred că știința poate lua ceva din religie, iar dacă știința face progrese, ei consideră că prin acesta este adusă atingere religiei. Aici vedem o abordare complet diferită... Sheikh Az-Zindani ne-a arătat că omul de știință confirmă, de fapt, ceea ce spune Coranul, ceva ce a fost spus deja cu mulți, mulți, ani în urmă în Coran. Efectiv, oamenii de știință descoperă acum ceea ce a fost spus cu mult timp înainte și cred că acest lucru este important. Este primordial pentru un simpozion ca oamenii de știință din toate țările să participe, să discute și să se înțeleagă, iar eu sunt sigur că fiecare

dintre noi, după ce se întoarce acasă, se va gândi mai mult la relația dintre religie și oceanografie.

Devine clar ca ceea ce oamenii de știință descoperă abia în zilele noastre a fost revelat în Coran de mai bine de 1400 de ani. Rămâne să ne întrebăm:

Cine l-a informat pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) despre acesta? Cine i-a revelat aceste cunoștințe?

Pentru că acestea sunt adevărurile pe care oamenii de știință contemporani le cunosc, fie ei astronomi, oceanologi, geologi sau din orice alt domeniu ale științei și cunoașterii, pe care Coranul și Sunnah le-au menționat cu multe secole în urmă.

După ce ne-a ascultat, profesorul Shroeder, cu o mare siguranță de sine, a enunțat următoarele:

Nu există știință pe de o parte și religie pe cealaltă parte. Oamenii nu vorbesc unii cu alții, dar ei merg în aceeași direcție, spun aceleași lucruri în limbi diferite, limbajul științific (un limbaj abstract) și limbajul scripturilor așa cum a fost exprimat de sheikh.

El a cerut în mod clar că aceste fapte să fie prezentate tuturor din întreaga lume, dar mai ales oamenilor de știință din centrele educaționale, în toate limbile, astfel încât să le poată înțelege iar adevărata relație dintre știință și religie să poată fi clarificată. Vorbim despre religia care a fost liberă de orice denaturare sau falsificare. Adevărata cunoaștere trebuie să fie în conformitate cu adevărata religie, așa cum este cazul Islamului, despre care Coranul spune:

„Oare sunt egali cei care știu cu aceia care nu știu?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 39:9]

„Deci să știi că nu există altă divinitate afară de Allah” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 47:19]

„Spune: «Priviți la cele care sunt în ceruri și pre pământ!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 10:101]

„În Ceruri și pe Pământ sunt semne pentru cei care cred. ~ Și în propria voastră făptură și în vietățile pe care El le-a risipit se află semne pentru un

neam de oameni care cred cu tărie. ~ Și în schimbarea nopții și zilei și în hrana pe care Allah a pogorât-o din cer și a înviat pământul cu ea, după ce el a fost mort, și în schimbarea vânturilor se află semne pentru un neam de oameni care pricep. ~ Acestea sunt versetele lui Allah pe care Noi ți le recităm în tot adevărul. Și în ce cuvânt ar mai putea ei să creadă, după [cuvântul lui] Allah și după semnele Lui?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 45:3-6]

Într-o limbă pe care oamenii o înțeleg, religia ne îndeamnă la dobândirea cunoștințelor și ne poruncește să contemplăm Universul.

CAPITOLUL XVI

Adevăruri din astronomie

Allah ne-a arătat clar că această Carte a Sa, Coranul, a fost revelată ca o aducere aminte pentru întreaga omenire:

„El nu este decât Îndemnare pentru lumi! ~ Și voi veți cunoaște vestea lui, după un timp!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 38:87-88]

Astfel, Coranul este o aducere aminte pentru toată omenirea până în Ziua Judecării. El conține informații pe care omul le descoperă la timpul potrivit, deoarece acest Coran a fost revelat de către Allah Atoateștiutorul, așa cum El Însuși a spus:

„Allah va fi martor pentru ceea ce ți-a pogorât, căci l-a pogorât [Coranul] în deplină cunoștință ” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:166]

Fiecare verset conține Cunoașterea Divină, însă omenirea este în continuă dezvoltare. După atingerea unor nivele înalte de cunoaștere, omenirea va fi capabilă să discearnă Cunoașterea Divină conținută într-un verset dat. Astfel, va afla că versetul a fost revelat de la Allah și, odată cu procesul continuu de progresare și dezvoltarea a umanității, omul va găsi un alt indiciu care îi va permite să înțeleagă un alt verset, și așa mai departe. În acest fel omenirea va continua să înțeleagă mai multe versete. Aceasta este trăsătura minunată a Coranului.

Profesorul Armstrong lucrează la NASA, altfel cunoscut ca „Agenția Americană pentru Spațiul Cosmic”, unde este un savant binecunoscut. Noi l-am întâlnit și i-am pus o serie de întrebări cu privire la versetele coranice care conțin informații despre astronomie. L-am întrebat despre fier și modul în care acesta s-a format. El a explicat modul în care au fost formate toate elementele de pe Pământ. El a afirmat că oamenii de știință au descoperit de curând adevăruri relevante cu privire la modul de formare al fierului.

El a spus că energia sistemului solar timpuriu nu a fost suficientă pentru a produce fierul elementar. La calcularea energiei necesare pentru constituirea unui singur atom de fier, s-a găsit că este nevoie de patru ori mai mult decât energia întregului sistem solar. Cu alte cuvinte, întreaga energie a Pământului, a Lunii, a planetei Marte sau a oricărei alte planete nu este suficientă pentru formarea unui singur atom de fier. Nici măcar energia întregului sistem solar nu este suficientă pentru aceasta. De aceea, profesorul Armstrong a spus că oamenii de știință cred că fierul este originar de undeva din afara spațiului terestru, format într-o altă parte a cerului și coborât ulterior pe pe Pământ. I-am citit versetul coranic care spune:

„ și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni ” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 57:25]

Apoi l-am întrebat despre cer și dacă a avut lacune sau fisuri în interior. El a infirmat acest lucru și a spus că pentru ceea ce vorbim există o ramură a astronomiei numită „cosmologie”, pe care oamenii de știință au ajuns să o cunoască recent. De exemplu, dacă există un corp în spațiu care se deplasează pe o anumită distanță în orice direcție, iar mai apoi se deplasează pe aceeași distanță, dar, pe altă direcție, vom găsi că greutatea proprie va fi aceeași în toate direcțiile. Deoarece acest corp are propriul echilibru, forțele care acționează asupra lui din toate direcțiile sunt egale. Fără acest echilibru, Universul s-ar prăbuși.

Aici am amintit de următorul verset coranic:

„Oare nu se uită ei spre Cerul de deasupra lor cum l-am înălțat Noi și l-am înfrumusețat și cum nu are el niciun fel de crăpături?” [Traducerea sensurilor

Coranului cel Sfânt, 50:6]

Apoi am vorbit cu profesorul Armstrong despre încercările oamenilor de știință de a ajunge la marginea Universului și l-am întrebat dacă poate vorbi despre un succes în acest sens. El a răspuns că ei duc o luptă dificilă cu marginea Universului, construind echipamente tot mai puternice și sofisticate pentru a cerceta Universul, dar nu au descoperit decât stele noi care se află încă în galaxia noastră și nicidecum nu au ajuns la marginea lui. El este conștient de versetul coranic care spune:

„Și cu adevărat, Noi am împodobit Cerul cel mai de jos cu candelile [stele] și le-am făcut pe ele [candelile] pentru a fi ca pietre [meteorii în flăcări] pentru lovirea Șeitanilor [diavolilor] [cu scopul de a îi împiedica să tragă cu urechea] și pentru ei Noi am pregătit pedeapsa Văpăii.” [Traducerea sensurilor

Coranului cel Sfânt, 67:5]

Într-adevăr, aceste stele sunt podoabe pentru Cerul cel mai de jos. El spune că oamenii de știință nu au ajuns la capătul Universului. Profesorul Armstrong a adăugat că din această cauză se gândesc la trimiterea în spațiu a mai multor telescoape de înaltă performanță, astfel încât datele colecționate să nu fie afectate de praf și alte impedimente atmosferice. Telescoapele utilizează lumina și sunt în imposibilitatea de a călători pe distanțe lungi, de aceea sunt înlocuite cu cele radio-controlate care să permită să vedem mai departe, dar cu toate acestea suntem încă în interiorul limitelor.

I-am arătat următorul verset:

„Apoi, întoarce-ți privirea încă odată [către Cer]: «Oare vezi tu vreo crăpătură?» ~ Apoi întoarce-ți privirea de încă două ori [una după alta]: privirea ta se va întoarce la tine umilită [aflată în imposibilitatea de a găsi orice fel de greșeală] și vlăguită.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 67:3-4]

De fiecare dată când profesorul Armstrong ne-a spus despre un fapt științific, noi i-am menționat un verset relevant în acord cu acesta. Apoi i-am spus:

Ați putut observa și descoperi adevărata natură a astronomiei moderne prin intermediul echipamentelor performante, rachete și nave spațiale construite de om. De asemenea, ați putut vedea modul în care aceleași lucruri,

descoperite, au fost menționate în Coran cu 14 secole în urmă. Care este opinia dumneavoastră despre acestea?

El a răspuns:

Acesta este o întrebare dificilă la care mă gândesc de când discutăm aici. Sunt impresionat de modul remarcabil în care par să corespundă unele scrieri vechi cu descoperirile moderne și recente. Eu nu sunt destul de informat în istoria omenirii ca să mă pot transpune total și fiabil în circumstanțele care au avut loc acum mai bine de 1400 de ani. S-ar putea să fie ceva dincolo de înțelegerea și experiența umană obișnuită, ținând cont de scrierile pe care le-am văzut. Nu am intenția și nici nu sunt în stare în acest moment să dau un răspuns la acest lucru. Am spus multe în cuvinte, cred, însă, fără să formulez exact așa cum vreți voi să formulez, ca om de știință treaba mea este să rămân independent față de anumite întrebări și cred că este unul dintre motivele pentru care mai bine mă opresc, cu puțin înainte de a vă da răspunsul pe care-l doriți.

Da, este foarte dificil să ne imaginăm că această cunoaștere revelată în Cartea lui Allah, acum mai bine de 14 secole, ar fi ajuns la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) de la o sursă umană. Trebuie să existe o altă sursă de la care oamenii de știință dobândesc cunoștințele lor, deoarece doar Allah cunoaște tainele Cerurilor și ale Pământului.

Așa cum am văzut și am auzit la diverse întâlniri, cu acești oameni de știință, suntem în pragul unei noi ere. Aceasta este o eră în care religia și știința se pot îmbrățișa, adevărata religie și adevărata știință. Astfel, nu poate exista nici o contradicție între cele două, și nu ar trebui să fie nicio nepotrivire. Acesta este concluzia la care au ajuns învățații musulmani de-a lungul secolelor. Așa este, nu există nici cea mai mică posibilitate ca un fapt științific demonstrat să poată contrazice un adevăr revelat de Dumnezeu și care a fost corect înțeles. Dacă ei spun că suntem în era spațială, este adevărat, aceasta este era în care cunoștințele științifice și religia sunt în acord perfect, iar acest lucru poate avea loc doar între cunoașterea adevărată și religia Islamică, pe a cărei Carte, Coranul, Allah l-a păzit de falsificări și modificări.

CAPITOLUL XVII

Câteva versete coranice și descoperiri astronomice

Profesorul Yoshihide Kozai:

Spun că sunt foarte impresionat că am găsit fenomene astronomice reale descrise în Coran.

Dr. Kozai este profesor emerit la Universitatea din Tokyo, Japonia, și fost director la Observatorul Astronomic Național, Mikata, Tokyo, Japonia. Noi i-am prezentat câteva versete coranice care descriu Cerurile și începutul creației, ca și pe cele care se referă la relația dintre Pământ și Ceruri. După ce a studiat versetele, profesorul Kozai ne-a întrebat despre Coran și despre perioada în care acesta a fost revelat. L-am informat că a fost revelat acum mai bine de 1400 de ani. Apoi, l-am întrebat, pe rând, despre fenomenele pe care aceste versete le descriu, iar după fiecare răspuns, noi i-am arătat textul coranic. El și-a exprimat uimirea, spunând că această Carte, Coranul, descrie Universul exact așa cum se vede dintr-un punct aflat la o înălțime foarte mare, totul văzându-se distinct și clar.

El, cel care a spus acestea, vede tot ceea ce există. Dacă observăm totul dintr-un astfel de punct, nu poate exista ceva care să nu fie văzut.

L-am întrebat dacă, la un moment dat, în timp, cerul a fost sub formă de fum. El a afirmat că toate indiciile converg spre dovedirea faptului că, la un moment dat, cerul nu a fost nimic altceva decât un nor de fum. Acest lucru a ajuns să fie stabilit cu dovezi vizibile ale fenomenului. Acum, oamenii de știință pot observa nașterea noilor stele dintr-un nor de fum, fenomen care stă și la originea Universului nostru, așa cum putem vedea în imaginea alăturată.

Această imagine a fost obținută recent cu ajutorul unei nave spațiale și arată una dintre stele care se naște din fum. Priviți marginea roșatică a norului de fum așa cum începe să se încălzească și să se apropie, apoi priviți la centru norului unde densitatea mare de fum devine iradiantă. Stelele luminoase pe care le vedem azi au fost sub formă de fum, așa cum, de fapt, a fost întregul Univers. Iată versetul care spune:

„Apoi s-a întors către Cer - care era un fum - și i-a zis lui și Pământului: «Veniți amândouă, de voie sau fără de voie!» Și au răspuns ele: «Venim, supunându-ne de bunăvoie!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 41:11]

Unii cercetători descriu acest dukhaan ca fiind ceață, însă profesorul Kozai a subliniat că termenul de ceață nu corespunde descrierii acestui fum, deoarece ceața este în mod caracteristic rece, iar acest fum cosmic este oarecum fierbinte. Într-adevăr, dukhaan este format din gaze difuze în care sunt încorporate substanțe solide, iar acesta este descrierea exactă a fumului din care s-a format Universul chiar înainte de formarea stelelor.

Profesorul Kozai a spus că, deoarece fumul era fierbinte, nu-l putem descrie ca fiind „ceață”. Dukhaan este cel mai bun cuvânt descriptiv care poate exista vreodată. În acest fel, profesorul Kozai a continuat să studieze fiecare verset coranic pe care i l-am prezentat. În cele din urmă, l-am întrebat:

Ce credeți despre ceea ce ați văzut, și anume că știința abia începe să descopere secretele Universului, având în vedere că multe din aceste secrete au fost revelate în Coran și Sunnah? Credeți că Nobilul Coran i-a fost dat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) de către o sursă umană?

Profesorul Kozai a răspuns:

Vă spun că sunt foarte impresionat de găsirea fenomenelor astronomice reale în Coran, mai ales ținând cont de faptul că noi, astronomii moderni, am studiat doar o mică parte a Universului. Ne-am concentrat eforturile pentru a înțelege o parte infimă din acest Univers, deoarece, prin utilizarea telescoapelor, putem vedea doar o foarte mică parte a cerului fără să ne gândim la întregul Univers. Deci, prin citirea Coranului și răspunzând la întrebări cred că pot să-mi găsesc drumul în viitor în investigarea Universului.

Profesorul Kozai consideră că este imposibil ca Nobilul Coran să aibă sursă umană. El a mai afirmat că:

Noi, oamenii de știință, în studiile noastre, ne-am concentrat doar pe o mică parte a Universului, dar, dacă citim Coranul, vom vedea o imagine mult mai largă a acestuia. Oamenii de știință trebuie să privească la acesta în ansamblu și nu într-o perspectivă îngustă și limitată.

Profesorul Kozai recunoaște că acum este capabil să-și definească calea în viitor

în ceea ce privește cercetările științifice. El a mai afirmat că de acum își va gândi cercetarea ghidat fiind de versetele coranice cuprinzătoare cu privire la Univers.

Slavă ție, o, Doamne! Acesta este miracolul veșnic care se reînnoiește pe sine, acesta este miracolul care dă viață și care îi convinge pe musulmani și pe nemusulmani, și care va călăuzi toate generațiile până în Ziua Judecății.

Allah spune în Coranul cel Nobil:

„Allah va fi martor pentru ceea ce ți-a pogorât, căci l-a pogorât [Coranul] în deplină cunoștință. Și Îngerii vor face mărturie. Însă Allah este îndeajuns ca Shahīd [Martor].” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:166]

„Și spune: «Slavă lui Allah! El vă va arăta Semnele Sale, iar voi le veți cunoaște!» Iar Domnul tău nu este fără băgare de seamă față de ceea ce săvârșiți voi.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 27:93]

CAPITOLUL XVIII

Coranul și norii

Oamenii de știință au studiat diferitele tipuri de nori și au ajuns la concluzia că norii de ploaie se formează și se dezvoltă după sisteme precise și anumite etape, care sunt în strânsă legătură cu anumite tipuri de vânt și nori. Un fel de nor care aduce ploaia este cumulonimbus, care este asociat furtunilor.

Meteorologii au studiat felul în care se formează norii cumulonimbus și modul în care aceștia produc ploaie, grindină și fulgere. Au descoperit că aceștia trec prin următoarele etape până la formarea ploilor:

☀ Norii sunt împinși de nori: norii cumulonimbus încep să se formeze atunci când vântul împinge grămezi mici de nori (cumulus) spre o zonă unde acești nori converg.

☀ Joncțiunea: norii mici se unesc formând un nor mai mare.

☀ Așezarea: când norii mici se unesc, curenții ascendenți, în norul nou format,

sunt mai puternici, de asemenea, cei din centrul norului sunt mai puternici decât cei de la marginea norului. Acești curenți ascendenți determină norul să crească pe verticală, și astfel, norul se va lungi.

Această creștere pe verticală face ca norul să se întindă în regiunile mai reci ale atmosferei, unde se formează și încep să crească picăturile de apă și de grindină. Atunci când aceste picături devin prea grele pentru ca acești curenți ascendenți să le susțină, ei încep să cadă din nor sub formă de ploaie și grindină.

Allah spune în Coran:

„Nu ai văzut tu că Allah mână norii, apoi îi împreună pe ei, apoi îi face grămadă și apoi vezi tu ploaia ivindu-se din ei?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 24:43]

Meteorologii au descoperit de curând aceste detalii cu privire la formarea, structura și fenomenele care apar în interiorul norilor, cu ajutorul echipamentelor performante, cum ar fi avioane, sateliți, calculatoare, baloane, de asemenea, cu acestea ei studiază vântul și direcția lui, măsoară umiditatea și variațiile sale, de asemenea, măsoară nivelul de presiune atmosferică și variațiile sale.

Versetul anterior, după ce vorbește despre nori și ploaie, continuă cu informații despre grindină și fulger:

„Și El face să coboare din Cer, din munții lui (norii), grindină și lovește cu ea pe cine voiește El și o îndepărtează de la cine voiește El. Iar scăpărarea Fulgerului Său aproape că răpește vederea.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 24:43]

Meteorologii au ajuns la concluzia că acești nori cumulonimbus ajung la înălțimi de 7,6 - 9,1 km ca și munții, așa cum spune Coranul:

„Și El face să coboare din Cer, din munții lui” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 24:43]

Aceste verset poate ridica următoarea întrebare: De ce spune versetul: „Fulgerului Său” atunci când face referire la grindină? Înseamnă acesta oare că grindina este factorul major în producerea fulgerului? Să vedem ce spune cartea intitulată „Meteorologia azi” despre acest lucru:

„Norii devin electricați deoarece grindina trece printr-o regiune a norului

cu picături de apă foarte reci și cristale de gheață. Atunci când picăturile de lichid se ciocnesc cu grindina, la contactul dintre ele, acestea îngheață și se eliberează căldură latentă. Acest lucru face ca suprafața de grindină să fie mai caldă decât cea din jurul cristalelor de gheață. Atunci când grindina vine în contact cu un cristal de gheață, are loc un fenomen important și anume electronii se scurg de la obiectul mai rece spre obiectul mai cald, prin urmare grindina devine încărcată negativ. Același fenomen are loc atunci când picăturile foarte reci vin în contact cu fragmente mici de grindină destrămandu-se în așchii mici de gheață încărcate pozitiv. Apoi, aceste particule, mai ușoare, încărcate pozitiv, sunt transportate în partea superioară a norului de către curenții ascendenți. Grindina, încărcată cu sarcina negativă, coboară spre partea inferioară a norului și, astfel, această parte devine încărcată negativ. Aceste sarcini negative sunt, mai apoi, descărcate spre sol ca fulger. Astfel, putem trage concluzia că grindina este factorul principal în producerea fulgerului.” Această informație cu privire la fulger a fost descoperit recent.

Până în anul 1600 D.H., dominau ideile lui Aristotel cu privire la meteorologie. De exemplu, el a susținut că atmosfera conține două tipuri de vapori: umezi (din apă) și uscați (de pe uscat). De asemenea, a spus că tunetul este de fapt sunetul care provine în urma coliziunii dintre vaporii uscați și norii din vecinătate, iar fulgerul este inflamarea și arderea vaporilor uscați printr-un foc subțire și slab. Acestea sunt doar câteva dintre ideile despre fenomenele meteorologice care au dominat în momentul revelației Coranului, cu mai bine de 14 secole în urmă.

CAPITOLUL XIX

Coranul este miracolul etern din mâinile noastre, care va rămâne până în Ziua Judecării. Acum mai bine de 1400 de ani, beduinii din deșert au analizat Coranul și au găsit în el Cunoașterea Divină, provenită de la Domnul lor, care a confirmat veridicitatea Mesajului Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

În zilele noastre, oamenii de știință din diferitele discipline ale științelor

naturale care studiază Coranul, găsesc în el aceeași Cunoaștere Divină care le oferă dovezi și confirmă că este revelat de către Creatorul Universului. De asemenea, dovezile confirmă veridicitatea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Noi ne-am întâlnit cu câțiva dintre acești oameni de știință, dintre care unii au susținut că această cunoaștere nu putea să provină de la o sursă umană.

Profesor Dorja Rao: Este greu să ne imaginăm că a existat acest tip de informații acum mai bine de 1400 de ani. Poate că despre unele lucruri au avut idei simple, dar ar fi fost foarte dificil să descrie totul cu astfel de detalii. Deci, aceasta nu este cu siguranță o cunoaștere umană simplă. Aceste cunoștințe puteau veni doar din afara acestui Univers.

Profesor Armstrong: S-ar putea să existe ceva dincolo de ceea ce noi cunoaștem ca experiență umană obișnuită, ținând cont de scrierile pe care le-am văzut.

Profesor Dorja Rao: Așa că eu cred că informațiile trebuiau să vină de la o sursă supranaturală.

Unii dintre oamenii de știință au ieșit în față fără teamă, afirmând că această Cunoaștere poate fi doar de la Allah, Creatorul Universului.

Întrebare: Care credeți că este sursa acestor informații?

Profesor Hay: Ei bine, eu cred că trebuie să fie fost de origine Divină.

Profesor Kroner: ...metodele științei moderne sunt acum în poziția de a dovedi ceea ce Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus acum mai bine de 1400 de ani.

Profesor Marshal Johnson: Nu văd aici nimic care să contrazică conceptul că Intervenția Divină a fost ceea ce a dus la cele scrise.

Profesor Shroeder: În zilele noastre, oamenii de știință descoperă ceea ce a fost spus înainte (în Coran).

Profesor Persaud: Nu am nicio problemă să recunosc că în opinia mea ceea ce a condus la aceste afirmații este o Inspirație sau Revelație Divină.

În încheiere, unii dintre ei au concluzionat spunând:

Profesor Keith Moore: Îmi este clar că aceste cunoștințe au ajuns la Mohammed de la Allah, deoarece aproape toate informațiile au fost descoperite cu multe secole mai târziu. Acest lucru îmi dovedește că Mohammed trebuia să fi fost Mesagerul lui Allah.

Unii dintre ei au spus Shahadah (mărturisirea de credință) îmbrățișând Islamul!

Profesor Tejasen: Cred că a venit timpul să spun: „Nu există altă Divinitate demnă de adorare cu excepția lui Allah și Mohammed este Trimisul și Mesagerul Său!”

Nu există niciun dubiu că Nobilul Coran este miracolul etern aflat în posesia noastră. Allah spune în Coran:

„Spune: «Cine este cu cea mai mare mărturie?» Spune: «Allah! El este Martor între mine și între voi și mie mi-a fost revelat acest Coran, pentru ca să vă previn cu el pe voi și pe aceia la care va ajunge».” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:19]

Astfel, oricine a fost informat despre Coran, de asemenea, trebuie să poarte mai departe mărturia și prevenirea cu el. Natura acestei mărturii se referă la afirmațiile științifice pe care aceste versete din Cartea lui Allah le conțin. Fiecare verset conține Cunoaștere Divină și în fiecare secol oamenii de știință fac noi și noi descoperiri în diferite domenii.

Allah spune în Coranul cel Glorios:

„Allah va fi martor pentru ceea ce ți-a pogorât, căci l-a pogorât [Coranul] în deplină cunoștință” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:166]

Coranul este un miracol care se reînnoiește astfel încât să fie adecvat fiecărei epoci. Allah spune:

„Fiecare Profeție are un timp al său și [în curând] îl veți cunoaște.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:67]

Fie ca Allah să accepte străduința noastră pentru
că a fost făcută cu sinceritate și numai de
dragul lui Allah!
Amin!

APENDIX A

Căutarea Adevărului

Stimate cititor, nimeni nu este obligat să accepte Adevărul, dar cu siguranță este o rușine pentru intelectul uman dacă un om nu este interesat să afle care este Adevărul!

Islamul ne învață că Allah, Creatorul, a dat ființei umane aptitudini intelectuale dintr-un motiv și, astfel, ea are datoria de a judeca lucrurile în mod obiectiv și sistematic, reflectând asupra lor și punând întrebări pentru a clarifica lucrurile ambigue.

De asemenea, în Islam nimeni nu trebuie obligat să ia o decizie pripită în ceea ce privește acceptarea oricăreia dintre învățăturile Islamului, deoarece Islamul ne învață că ființele umane trebuie să aibă libertatea de a alege. Chiar și atunci când o persoană întâlnește Adevărul, nu există nicio constrângere asupra ei ca să-l îmbrățișeze.

În orice caz, înainte să începeți să formulați o opinie despre Islam, întrebați-vă dacă cunoștințele pe care le aveți despre acesta sunt destul de amănunțite. De asemenea, întrebați-vă dacă nu cumva aceste cunoștințe au fost obținute din terțe surse, care probabil au fost expuse numai la scripitori aleatorii ale scrierilor islamice, nefiind bazate pe informații obiective și sistematice despre Islam.

Este corect ca cineva să formuleze o părere despre gustul unui fel de mâncare numai pe baza celor auzite de la alții, care poate ei înșiși nu au gustat din ea?

În mod similar, ar trebui să descoperiți pentru voi înșivă Islamul din surse de încredere și nu numai „gustându-l”, și „digerându-l” foarte bine veți putea formula o opinie despre el. Aceasta va fi o abordare intelectuală a adevărului.

În efectuarea următorului pas spre Adevăr, Islamul continuă să asigure drepturile la libera alegere și libertatea folosirii a ceea ce Dumnezeu a dat, puterea de gândire, iar rațiunea fiecărui individ va fi respectată. Nimeni nu vă poate schimba hotărârea și nu poate să vă oblige să faceți acest lucru, decizia trebuie să o luați singuri!

APENDIX B

Lumina Adevărului

Ce este viața?

Existența omului pe această lume și crearea întregului Univers nu sunt simple accidente sau produsul unui eveniment neprevăzut. Acest Univers, cu fiecare atom din el, dovedește și ne conduce la recunoașterea existenței unui Creator Atotputernic, Iubitor și Milostiv. Fără Creator, nimic nu poate exista. Fiecare suflet știe că există și că existența sa depinde de Creatorul său, știe că el singur nu se poate crea. Așadar, este de datoria sa să recunoască faptul că Stăpânul său este Creatorul.

Omenirea

Omul este o creatură unică. Dumnezeu i-a dat abilitatea de a governa peste celelalte creaturi ale acestei lumi. El este înzestrat cu putere de gândire și judecată ceea ce îl diferențiază de celelalte viețuitoare. Alături de aceste aptitudini de distingere și discernământ, omului i s-a dat libertate (voință liberă) să aleagă un mod de viață onorabil sau să decadă sub nivelul ultimei creații. Omul se naște pur și fără de păcate, având posibilitatea de a alege între a face fapte bune sau a se complăcea păcătuind.

Îndrumarea Divină

Creatorul nostru, prin imensa Sa Iubire și Milă față de omenire, nu ne-a lăsat în întuneric, să descoperim noi înșine prin încercări și greșeli, Calea cea Dreaptă. Alături de capacitatea noastră intelectuală de a alege, Creatorul a revărsat asupra noastră Îndrumarea Divină, care descrie principiul adevărului și cunoașterii, precum și realitatea existenței noastre atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

Revelația

De la începutul omenirii, Creatorul nostru a trimis Profeți pentru a transmite Revelația Sa și pentru a chema oamenii la Calea păcii și a supunerii față de Unicul Dumnezeu. Acesta este Islamul. Mesajul Islamului a fost transmis generațiilor succesive prin intermediul Profeților (Pacea lui Allah fie asupra lor!), care au chemat oamenii să urmeze aceeași cale a Adevărului, însă acest Mesaj

sau revelațiile lui Dumnezeu au fost distorsionate de oamenii din generațiile ulterioare. Ca urmare, Revelația de la Creatorul nostru a fost falsificată și pângărită cu mituri, superstiții, idoli în adorare și ideologii filozofice iraționale. Religia lui Dumnezeu, în adevăratul său sens, a fost pierdută în multitudinea de religii. Istoria umană este o mărturie a oscilării omului între lumină și întuneric, însă Dumnezeu în iubirea Sa nemărginită față de omenire nu ne-a părăsit.

Revelația finală

Atunci când omenirea era cufundată în adâncurile Evului Mediu, Creatorul nostru l-a trimis ultimul Său Mesager pe Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a salva umanitatea prin Revelația finală, care este ultima și veșnica sursă de îndrumare pentru întreaga omenire.

Criteriile Adevărului

Următoarele criterii pot servi cel mai bine ca indicator pentru aflarea autenticității ultimei Revelații (Coranul), ca și Cuvintele lui Dumnezeu:

1. **Învățăături raționale:** deoarece Creatorul nostru ne-a dăruit rațiune, este de datoria noastră să o folosim pentru a distinge adevărul de falsitate. Adevărata revelație de la Dumnezeu trebuie să fie rațională și poate fi înțeleasă de către toată lumea.
2. **Perfecțiune:** așa cum Creatorul este Perfect, la fel și ceea ce a revelat este perfect și exact, fără greșeli, omisiuni, interpolări și versiuni multiple, iar în comunitățile sale nu există contradicții.
3. **Fără mituri și superstiții:** adevărata revelație este liberă de misticisme și superstiții, care ar degrada demnitatea Creatorului nostru.
4. **Științifice:** din moment ce Creatorul nostru este Creatorul tuturor cunoștințelor, adevărata revelație poate rezista provocărilor științei din toate timpurile.
5. **Prevestire reală:** Creatorul nostru este Singurul Cunoscător al trecutului, prezentului și viitorului. Astfel, tot ceea ce El a promis în Revelația Sa va fi îndeplinit la fel cum a promis.
6. **Inimitabilitate:** adevărata revelație este infailibilă și nu poate fi imitată de către oameni. Revelația adevărată al lui Dumnezeu este un miracol viu, o carte deschisă care provoacă întreaga omenire să vadă și să recunoască autenticitatea și veridicitatea ei.

APENDIX C

Ce este Islamul?

Putem găsi o explicație pentru acest Univers minunat? Există vreo explicație convingătoare pentru secretele existenței lui? Știm că nicio familie nu poate conviețui în mod corespunzător fără un cap de familie, nu există oraș care să prospere fără o bună administrare și niciun stat nu poate supraviețui fără un lider. De asemenea, știm că nimic nu se naște de la sine. Mai mult decât atât, știm că acest Univers există și funcționează în modul cel mai ordonat și că, în acest fel, dăinuiește de sute de mii de ani. Astfel, putem noi să spunem că totul este accidental și aleatoriu? Putem noi atribui existența umană și întreaga lume unei simple întâmplări?

Omul reprezintă doar o foarte mică parte din marele Univers, iar dacă el poate face planuri și poate aprecia meritele planificării, atunci atât propria sa existență, cât și dănuirea Universului trebuie să fie bazate pe o politică planificată. Acest lucru înseamnă că în spatele existenței noastre materiale există o Voință de proiectare și, odată cu ea, o putere extraordinară care aduce lucrurile la ființă și le menține în mișcare ordonată. În această existență minunată trebuie să existe un Mare Creator care face aceste piese de artă fermecătoare și realizează totul în viață dintr-un motiv special.

Oamenii fără prejudecăți recunosc acest Creator și-L numesc Allah. El nu este un om, deoarece niciun om nu poate crea alt om. El nu este un animal și El nu este nici plantă. El nu este un idol și El nu este nici vreo statueta, deoarece niciunul dintre aceste lucruri nu se poate crea pe el însăși sau să creeze ceva. El este diferit de toate acestea, El este Creatorul și Plăsmuitorul a tot și a toate. Cel care crează ceva trebuie să fie diferit și mai mare de creația sa.

Există multe căi de-a Îl cunoaște pe Allah și foarte multe lucruri de spus despre El. Multitudinea de minuni și miracolele impresionante ale acestui lăum sunt ca o carte deschisă din care noi putem citi despre El. În plus, Allah vine în ajutorul nostru, trimițând Mesageri cu revelațiile Sale, pentru omenire. Mesagerii și revelațiile ne spun tot ceea ce trebuie să știm despre Creatorul nostru.

Religia Islamică înseamnă acceptarea completă a învățăturilor și îndrumării revelate de către Creatorul nostru tuturor Mesagerilor Săi (Pacea lui Allah fie asupra lor!). Islamul poruncește credința în Unicitatea și Suveranitatea lui Allah,

care-l face pe om conștient de semnificația Universului și de locul său în acesta. Această credință eliberează omul de toate temerile sale și de superstiții, și-l face conștient de existența lui Allah Preaînaltul și de îndatorirea sa față de El.

Această credință Islamică trebuie să fie exprimată și experimentată în acțiuni, deoarece credința în sine nu ajunge. Credința într-un Dumnezeu Unic – „Allah” presupune ca noi să privim întreaga umanitate ca fiind o familie unită sub Atotputernicia universală a Creatorului și Întreținătorului a tot și toate. Islamul respinge ideea unui „popor ales” pe de o parte, iar pe de altă parte susține efectuarea faptelor bune, acestea fiind o cale spre Paradis. Prin urmare, se stabilește o relație directă cu Allah fără niciun mijlocitor.

Islamul nu este o religie nouă. În esență, același Mesaj de îndrumare a fost revelat de către Allah tuturor Profeților: Adam, Noe, Avraam, Ismail, Isac, David, Moise, Isus și Mohammed (Pacea lui Allah fie asupra lor!). Însă Mesajul care a fost revelat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este Islamul sub forma sa cuprinzătoare, completă și finală.

Coranul este Cuvântul lui Allah revelat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și sursa de bază a învățăturilor și principiilor Islamice. Acesta cuprinde bazele credinței, moralitatea, istoria umanității, adorarea, știința, înțelepciunea, relația omului cu Dumnezeu și relațiile interumane sub toate aspectele lor. De asemenea, conține învățături cuprinzătoare pe care pot fi construite sistemele de bază sociale, economice, politice, legislative, de jurisprudență, de drept și relații internaționale; toate acestea făcând parte din conținutul Coranului.

Hadith-urile conțin învățăturile, vorbele, faptele, Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), explicații și detalii ale versetelor coranice, ceea ce el a aprobat sau a respins la un moment dat, care au fost meticolos relatate și colectate de companionii săi devotați.

Stâlpii Credinței Islamice

1. Credința în Unicul Dumnezeu (Allah), Supremul și Veșnicul, Cel cu Har Nemărginit și Preaînalt, Milostivul și Îndrumătorul, Creatorul și Întreținătorul, El nu zămislește și nu este născut și nu are pe nimeni egal sau comparabil cu El.

2. Credința în toți Mesagerii lui Allah (Ar-Rusul), fără nicio discriminare între ei, fiecărei națiuni i-a fost trimis de către Allah un Profet sau un Mesager. Ei au fost oameni aleși de către Allah pentru a îndruma omenirea și transmiterea Mesajului Său Divin. Coranul îi menționează doar pe câțiva dintre ei, iar Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este ultimul Mesager, pecetea Profetilor.
3. Credința în Scripturile originale și revelațiile lui Allah (Al-Kutub), acceptarea lor ca lumină călăuzitoare, pe care Mesagerii au primit-o pentru a arăta oamenilor Calea cea Dreaptă. În Coran, în mod special, se face trimitere la Scripturile lui Avraam, Moise, David și Isus (Pacea lui Allah fie asupra lor!), însă cu mult înainte de revelarea Coranului, aceste Scripturi au fost pierdute sau deteriorate. Singura Carte a lui Allah, originală și completă, existentă astăzi este Coranul, prezervată în forma sa pură, așa cum i-a fost transmisă Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).
4. Credința în Îngerii (malaa'ikah) lui Allah, recunoașterea lor ca ființe spirituale, pure, a căror existență nu necesită hrană sau somn. Îngerii nu au voință proprie, însă fiecare are un rol bine determinat, supunându-se doar poruncilor și adorării lui Allah.
5. Credința în Ziua Judecății (Yaum Al-Qiyaamah) și în Viața de Apoi (Al-Aakhirah), recunoașterea că această lume se va termina într-o zi, și că morții vor învia din mormintele lor pentru a se prezenta la procesul lor final și corect. Oamenii care au făcut fapte bune în această lume vor fi răsplătiți și primiți în Paradis, în timp ce cei cu fapte rele vor fi pedepsiți și trimiși în Iad. În această Zi nimeni nu va avea parte de nedreptate.
6. Credința în Destin (Al-Qadr), fie el bun sau rău, după cum Allah, prin Nemărginita Sa Înțelepciune și Cunoaștere, i-a prescris fiecăruia, iar în această Cunoaștere infinită și prin Puterea Sa de a planifica și de a întocmi Planurile Sale, nimic nu poate avea loc fără Voința Sa. Cunoașterea și Puterea Sa sunt întotdeauna revărsate asupra creației Sale. El este Cel Înțelept și Cel Milostiv și, de aceea, orice face El, are mereu un scop semnificativ. Dacă acest lucru este înrădăcinat în mințile și inimile noastre, trebuie să acceptăm cu bună credință tot ceea ce El, Creatorul, a hotărât pentru noi, deși uneori s-ar putea să nu înțelegem pe deplin sensul lor, crezând că este un rău.

Credința fără acțiune și practică este un drum închis atunci când vorbim despre Islam, deoarece credința prin natura ei este foarte sensibilă și influențabilă. Dacă nu se practică ea își pierde repede însuflețirea și puterea motivațională.

Stâlpii Islamului (Acțiunile)

1. **Shahadatain (Mărturisirea de credință)** Mărturisirea că nu există alt Dumnezeu în afară de Allah (Creatorul) și că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este Trimisul și Mesagerul Său. Recunoașterea Profetei lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obligă, în esență, ca musulmanii să urmeze modul său de viață exemplar, el fiind un model pentru noi toți.
2. **Salah (Rugăciunea)** Rugăciunile zilnice trebuie oferite de cinci ori, fiind o datorie a musulmanilor față de Allah. Aceste Rugăciuni consolidează, animă credința în Allah și inspiră omului o moralitate superioară. De asemenea, ele purifică inima și previn tentațiile negative. Aceste cinci Rugăciuni sunt: Salat-ul-Fajr (Rugăciunea de dinainte de răsăritul Soarelui), Salat-ul-Dhuhr (Rugăciunea de prânz), Salat-ul-Asr (Rugăciunea de după-amiază), Salat-ul-Maghrib (Rugăciunea de la apusul Soarelui) și Salat-ul-Isha (Rugăciunea de seară).
3. **Zakah (Dania)** Semnificația literală și simplă a Zakat-ului este puritatea, în timp ce semnificația sa tehnică desemnează suma anuală de bani sau valori, pe care musulmanul trebuie să-l distribuie celor în drept din venitul său anual. Însă, semnificația religioasă și spirituală a Daniei obligatorii este mult mai profundă și mai valoroasă decât valoarea sa umanitară și socio-politică.
4. **Sawm (Postul)** Musulmanii pe perioada lunii Ramadan nu numai că se abțin de la mâncare, apă și relații intime de la răsăritul și până la apusul Soarelui, dar trebuie, mai mult decât în orice altă lună al anului, să se abțină de la intenții și fapte rele. Postul ne învață răbdarea, altruismul, sinceritatea și puterea voinței, și în același timp dezvoltă o conștiință morală și capacitatea de autocontrol.
5. **Hajj (Pelerinajul la Mecca)** Efectuarea lui este obligatorie odată în viață dacă musulmanul are posibilitățile financiare și fizice necesare. Este cea mai mare întrunire anuală a credinței, unde musulmanii din toate colțurile lumii se întâlnesc pentru adorarea lui Allah, unde nu există diferențe de rasă, origine, poziție socială sau statut. În ochii lui Allah, toată lumea este egală, iar prin Pelerinajul la Mecca se demonstrează universalitatea Islamului, frăția și egalitatea musulmanilor.

Acesta este Islamul,
adevărata cale spre succesul din
această viață
și în Viața de Apoi

IslamHouse.com

 @IslamHouseRo

 islamhouzero

 islamhouse.com/ro/

 IslamHouse-Rom%C3%A2n%C4%83/853580524677953

For more details visit
www.GuideToIslam.com

contact us :Books@guidetoislam.com

 Guidetoislam.org

 Guidetoislam1

 Guidetoislam

 www.Guidetoislam.com

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف: +966114454900 فاكس: +9661144970126 ص ب: 29465 الرياض: 11457

ISLAMIC PROPAGATION OFFICE IN RABWAH

P.O.BOX 29465 RIYADH 11457 TEL: +966 11 4454900 FAX: +966 11 4970126